

10/12

december - prosinec
2012

ročník 82

Rozsievac Rozsévac

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Časopis Bratrské jednoty baptistů

Nebojte se,
hle, zvěstuji vám velikou radost,
která bude pro všechn lid.
Dnes se vám
narodil spasitel,
Kristus Pán.

L 2, 10 – 11

Vráťme Vianoce
Ježišovi!

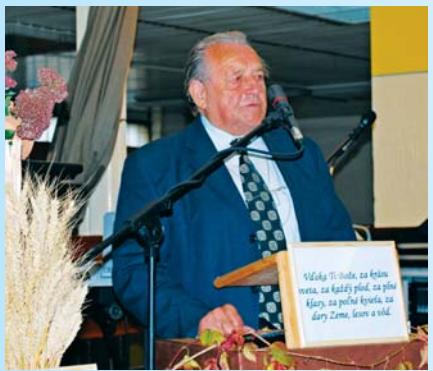
Milí čitatelia!
Nech Božia dobrota, ktorá je medzi nami v Spasiteľovi,
Pánovi Ježišovi Kristovi, napĺňa váš život
nielen počas Vianoc, ale aj každý všedný deň

(Tit 2, 11).
S láskou Redakčná rada Rozsievaca

Slávnosť vdákyvzdania spojená s oslavou 125. výročia založenia zboru BJB v Bratislave

Vnedelu 21. októbra sme sa v zbere BJB Bratislava Palisády stretli na slávnosti vdákyvzdania, ktoré bolo spojené aj s oslavou 125. výročia založenia nášho zboru. Slávnosť sa konala v Cirkevnej ZŠ Narnia. Výročiu založenia zboru patrila úvodná časť zhromaždenia, ktorá sa začala po spoločnej piesni strúčnou rekapituláciou história nášho zboru, ktorú s dôrazom na inšpiráciu pre nás žijúcich v súčasnosti prípravil a prečítal brat D. Valenta. Po ňom nás pozdravili dva bývalí kazatelia nášho zboru bratia D. Šaling a P. Kondač a v mene nášho materinského zboru vo Viedni prednesol pozdrav brat G. Rabenau. Medzi preslovmi zazneli piesne chvály a

modlitby. Kázeň kazateľa zboru J. Szöllősa bola na text Jer 29,7 s výzvou „Hľadajte blaho mesta, v ktorom bývate“, ktoré bolo aj mottom celého dňa. Túto časť programu začína piesňami skupina Matuzalem a svedectvo B. Šalingovej o práci

misnej skupiny v Ružinove.

Po krátkej preštávke pokračoval program slávnostou vdákyvzdania, počas ktorej nás k vďakane za všetko, čo prijíname z Božej ruky, vyzval kazateľ zboru D. Uhrin vo svojej kázni na základe textu Ef 5, 18 – 20. Zazneli opäť aj viaceré svedectvá, piesne spevokolu, modlitby vdáky a báseň. Slávostný deň bol ukončený spoločným obedom. Sme vďační Bohu za požehnanie, ktoré sme od Neho mohli nielen v tento deň, ale počas celej 125. ročnej existencie nášho zboru prijať.

JS

Obsah

	Slávnosť vďakyzdania spojená s oslavou
/2	125. výročia založenia zboru BJB v Bratislave
/3	Boh nemá záľubu v smrti hriešnika (S. Baláž)
/4	Ve víru starostí - Vánoce pricházejí
/6	Božia „reality show“ (J. Szöllősi)
/7	Pane Ježíši,...báseň (J. Gnanabaram)
/8	Brněnská tisková misie ostavila 20 let svého
/9	trvání
/10	O čem jsou vlastně Vánoce (B. Matzel)
/11	Prázdná židle bude obsazena (M. Horáčková)
/12	Zachariáš oněměl (M. Horáčková)
/13	Hodnoty (L. Počaj)
/14	Vrátme Vianoce Ježíšovi! (R. T. Čížmár)
/15	Milí čtenári Rozsévače! (J. Titéra)
/16	Kdo byl Ten, který se v Betléme narodil? (V. Pospíšil)
/17	S Bohom nikdy nie si osamely, aj keď si sám (AŠ)
/18	Nové prikázanie vám dávam (F. Kříž)
/19	Meli otevřené dveře i srdce
/20	Vánoce, to je doba dárku (V. Pospíšil)
	Vánoční cukroví (V. Pospíšil)
	Jak jsem se potkal s B. Hubmaierem (M. Čížek)
	Životní jubileum bratra Gyntra Pospíšila
	- 90 let života (Karlováští)
	Sláva Bohu na výsostech - báseň
	Má duše Tebe velebí - báseň
	Blažoželanie - 60.výročie sobáša - Paulenovci
	Brat kazatel V. Hejl slaví 70 let (J. Titéra)
	V Albánsku prišlo na evangeliaci s Luisem
	Palauem na 20 000 lidí
	Správa zo Srbska - slávnosť vyslania
	Bratr Daniel Mathauser odešel k Pánu (E. Poloha)
	Koncil EBF 2012 v nemeckém Elstalu (D. Kuc)
	Baptisté diskutovali v Rumunsku...
	Poděkování (E. Titěrová)
	Polemika - O službě žen v církvi (P. Bača)
	OBSAH ROČNÍKA 2012
	Pre deti - Zrnko
	Informace redakce - zaslání příspěvků
	V něm byl život a život byl světlo... (koláž)

Časopis
Bratrské jednoty
baptistov v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor: Jan Titěra.
Zástupce šéfredaktora: Stanislav Král.
Technická redaktorka: Marie Horáčková.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová,
M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil,
E. Pribulová, E. Titěrová.

Grafická koncepcia časopisu: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová,
M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2,
821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádzka desaťkrát do roka.

Cena výtlačky 1,35 Euro, predplatné na rok
13,50 Euro + poštovné pre domácich (ČR a SR)
jednotlivých odberateľov 6 Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800,
var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900,
var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsévač - časopis Brat.jed.baptistov
Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR,
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súľovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 10/2012: 23. 11. 2012
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
ISSN 02316919 – MK SR 699/22

Boh nemá záľubu v smrti hriešnika

Žijeme v dobe, keď ľudia túžia po spravodlivosti, a pritom sa im jej akosi nedostáva. Majú pocit, ako keby jej bolo stále menej a menej. Neraz za to obviňujú aj Pána Boha. Ako to len môže dopustiť? Keď niekto urobí niečo zlé, chceme, aby bol právom potrestaný. Akáže milosť pre nejakého zločinca? Ale po akej spravodlivosti to my, ľudia, vlastne túžime? Nie po tej našej spravodlivosti, ako si ju my predstavujeme? Ale je toto aj Božia spravodlivosť?

Keď nastúpil do prezidentskej funkcie prvý česko-slovenský preident po páde bývalého totalitného režimu, pán Václav Havel, hned po svojom zvolení za prezidenta udeliel veľkú amnestiu – milosť mnohým väzňom. Na slobodu sa takto dostali aj nebezpeční zločinci. Mnohí ľudia to vtedy veľmi odsudzovali. Niečo také sa totiž nezlučuje s našou spravodlivosťou. Keď niekto urobí niečo zlé, mal by za to niesť následky a odpykať si trest. Prečo by mal dostať milosť? A ako sa prejavilo v živote tých amnestovaných väzňov, že im bola udelená milosť a dostali slobodu? Žiaľ, väčšina z nich si to vôbec nevážila a svoj život nezmenili. I keď mohli začať odznova, robili opäť to, čo predtým a veľmi rýchlo sa vrátili tam, odkiaľ prišli, teda do väzenia.

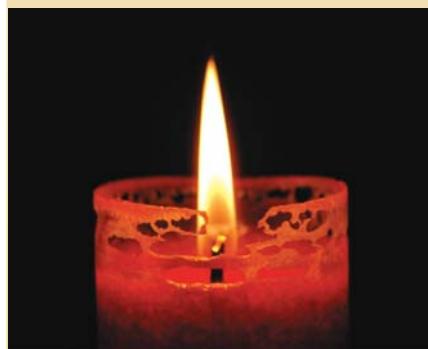
Nie sme niekedy aj my kresťania podobní týmto ľuďom? Aj nám sa kedysi dostalo od Pána Boha milosti. Pán Boh nám udeliel amnestiu. Veľmi sme sa tomu tešili, ale časom sa náš život vrátil do starých zaužívaných koľají – vrátili sme sa k starému spôsobu života a tiež do otroctva – väzenia hriechu. Či Pán Boh nevedel, akí sme my ľudia a ako to všetko dopadne? Či nakoniec neľutoval, čo pre nás urobil?

Aká je teda tá Božia spravodlivosť? Božie slovo vydáva takéto svedectvo o predivnom Božom zmyšľaní a hovorí to sám Pán Boh: „**Akože žijem – znie výrok Hospodina, Pána, nemám záľubu v smrti bezbožného (hriešnika)...**“ Pre nás ľudí je zadostučinením, keď človeka stihne zaslúžený trest, a tešíme sa, že konečne zvíťazila spravodlivosť. Ale Pán Boh to vidí ináč. On ďalej hovorí, v čom má záľubu: „...ale v tom, že sa bezbožný odvráti od svojho spôsobu života a bude žiť“ (Ez 33, 11).

Pán Ježiš nie náhodou hovorí o nesmiernej radosti v nebi, ak sa niečo také stane: „Hovorím vám: taká bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý činí pokánie, ako nad deväťdesiatdeväť spravodlivými, ktorí nepotrebuju pokánia“ (Lk 15, 7). A tým, ktorí si myslia, že nepotrebuju činiť pokánie, Pán Ježiš poviedal: „Myslite si, že títo Galilejci, keďže tak trpeli (Pilát ich dal povraždiť), boli väčší hriešníci než všetci ostatní...? Alebo myslite si, že oní osemnáesti, na ktorých padla veža v Siloe a zabila ich, boli väčší vinníci, než všetci ostatní...? Nie, hovorím vám; ale ak sa nebudeste kajať, všetci tak zahyniete“ (Lk 13, 1 – 5).

Aj v našej dobe počúvame správy o mnohých neštastiach. Možno si aj my myslíme, že sme o čomisí lepší ako tí ostatní. Ale Božie slovo vydáva o každom jednom z nás takéto svedectvo: „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej...“ (R 3, 23). Pred Pánom Bohom sme všetci hriešni. A odmena za hriech je smrť (R 6, 23). Práve toto si žiada spravodlivosť. Pán Boh nemohol obísť túto požiadavku zákona, ale Jeho láska k nám, ľuďom, bola taká veľká, že to vyriešil zvláštnym spôsobom. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Noho“ (J 3, 16). Božia spravodlivosť sa prejavila v tom, že Pán Boh poslal svojho Syna na tento svet. Stalo sa to preto, „aby dosvedčil (potvrdil) svoju spravodlivosť...“ (R 3, 23 – 26).

Keď si budeme počas vianočných sviatkov pripomínať narodenie Pána Ježiša, nech aj z našich úst vytvyskne radostné zvolanie: „**Vďaka Ti, Pane Bože, za Tvojho Syna!**“ Vianoce nie sú o rôznych zvykoch a tradíciah, ktoré si ľudia sami vytvorili, nie sú ani o darčekoch, ktoré si ľudia navzájom dávajú, i keďže je za tým veľa radosti. Vianoce sú o niečom inom. O prejavenej Božej láске k nám, ľuďom. Pán Ježiš sa stal pre nás tým najvzácnejším Božím darom, aký sme mohli dostať od Pána Boha (R 6, 23). Stal sa pre nás jediným riešením, ako si zachrániť život. Jedine v Nom je naša budúcnosť! Vďaka Bohu, že On nemá záľubu v smrti hriešnika, v momen-
tum ani vojom odsúdení! Doba Božej milosti ešte stále trvá! Ešte stále je možnosť zmeniť svoj život a začať odznova. Všetci sme pozvaní k Pánu Ježišovi.

Stanislav Baláž

Ve víru starostí aneb – Vánoce přicházejí

Co jsou vlastně Vánoce? 25. prosince se slaví narození Ježíše Krista.

V době sčítání lidu v římské říši se odebral Josef z Nazareta do židovského Betléma, aby se tu zaregistroval s Marií, která v té době čekala dítě. "Když tam byli, naplnily se jí dny, kdy měla porodit. I porodila syna a položila jej do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo..." (Luk 2,1–7).

Tak se narodil dlouho očekávaný a předpovídáný Boží Syn - „Emmanuel“, to znamená „Bůh s námi“.

Vánoce znamenají, že Bůh k nám přišel v Ježíši Kristu, aby nás zachránil a spasil.

Vladislav

Vánoce jsou pro mě depka a strášák. Rodinný svátek, ale když nemáš rodinu, „depka“ je tu. Vidiš pod stromkem dárky a tvůj laskavý hostitel ti vykládá: „Pojd se podívat, jaký máme krásný stromeček...“ Ty mlčíš.

Tim

Už aby bylo po Vánocích. Na Vánoce se nejvíce těší děti. Netrpělivě počítají, kdy už skončí škola, hledají po bytě schované dárky. Ale my, dospělí, říkáme: „Už aby bylo po svátcích – to zas bude blázinec.“

Je to stres. Všichni jsou tak nějak nerovnější, prožívají stresy, víc se hádají, je to nápor na nervy. Také nic nestihám. Budu jen stát u plotny a vařit. Nevím, jak stíhnu před Vánoci všechno uklidit. Ještě nemám umytá okna.

Kamila

Máme čas na vánoční přípravy? Nemám čas. Kde bych ho vzala? Nikdo mi nepomůže. Dcera se vdala, musíme za ní jezdit, syn sedí stále u počítače, manžel se mnou nemluví. To budou zase Vánoce.

Irena

Velmi často býváme v zajetí toho, co všechno ještě musíme stihnout a zapomínáme na ztišení s Bohem.

Někteří lidé nechtějí slavit Vánoce. Oslavě Vánoc mám naprosto přesnou představu. Jenže realita může být dost jiná než můj scénář. A tak nejsem moc rád, že jsou Vánoce zase tady.

Vánoce před rozvodem. Byli jsme mladí manželé a o těch Vánocích jsme měli před rozvodem. Už jsme měli vyplňené formuláře. Ale vlastně – vlastně jsme se měli pořád rádi. Já jsem měl „svou hrドost“, manželka měla „svou hrДost“.

Petr

„Dotazujte se na vůli Hospodinovu a Jeho moc, Jeho tvář hledejte ustavičně“ (Ž105, 4).

První Vánoce bez manžela. Když zešel manžel, nebylo mi ještě ani třicet a

měla jsem dvě malé děti. A beznaděj... Kromě jedné kamarádky jsem neměla nikoho, kdo by mi pomohl. Rodiče byli rozvedeni a žili s novými rodinami.

Renata

Hledám klid. Pojedu na zájezd do Vídně. Tam mají nádhernou vánoční výzdobu. To potom teprve cítím tu správnou vánoční náladu.

Jarka

Tak to si nemůžeme dovolit. Pospícháme, tlačíme a strkáme se a málem že srážíme lidi shánějící ten extra dárek, který si my vážně nemůžeme dovolit.

Ota

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek, dopřává mi odpočívat na travnatých nivách...“ (Ž 23, 1 – 2)

Vybíráme vánoční dárky. Problém může být i dar přijmout. Dary jsou totiž jakýmsi druhem řeči. Způsob, kterým někomu cosi dáváme, totiž něco vyjadřuje: Jsou to slova proměněná v čin. Šetřila jsem dceru na šicí stroj, ale viděla jsem v televizi záběry dětí, které mají hlad. Rozhodla jsem se, že peníze pošlu do Afriky chudým dětem.

Marta

Nezapomeňme při tom množství dárků, které nakupujeme a dostáváme, na ten nejvlastnější dar: darovat něco sami ze sebe. Darovat si navzájem čas. V horečném tempu vánoční doby míváme sklon zapomínat na poselství a příslib, které Vánoce zvěstují.

Brian

Sdílet radost s druhými. Kouzlo Vánoce nespočívá ani tak v rozzářených výlohách a předvánoční nákupní horečce, ale spíše v tom, že se sejde celá rodina. Musí se rozložit jídelní stůl, aby se za nej vešly i prarodiče a děti, a někdy také blízcí přátelé nebo osamělý soused.

Pavel

Přál bych si lepší porozumění mezi lidmi. Vánoce jsou tady a s nimi jako každý rok příšel stres, nervozita a starosti. Neměli bychom tomu podlehnout, ale naopak se snažit poslední svátky roku prožít příjemně a s lidmi, které máme rádi. S nimi přemýšlet o tom, co je vlastně smyslem Vánoc.

Jirka

„My, Tvůj lid – ovce jež paseš, budeš Ti na věky, po všechna pokolení, vzdávat chválu a vyprávět o Tvých chvályhodných činech“ (Ž 79, 13).

Božia „reality show“ (Lk 2, 1 – 19)

Nechcem kazit slavnostnú atmosféru Štedrého večera, ale nežijem v ilúzii, taká je realita, ľudia na Slovensku v tejto dobe žijú televíznymi reality show. Väčšina národa fascinované hľadí na obrazovku, diskutuje o priebehu a zapája sa do hlasovania. Fascinuje nás, že môžeme v priamom prenose vidieť emócie, zasiahnúť do rozhodovania. Vianoce sú vlastne len malou prestávkou na vydýchnutie. Vieme, že každá takáto reality show, aj keď v preklade by to mohlo znamenať „predstavenie alebo ukážka reality“, je len ilúzia, náhradka skutočnej reality, ktorú nám servírujú médiá. Keď sa však na to pozrieme trochu netradične, môžeme povedať, že my ľudia opäť len karikujeme a prekrúcame pôvodný Boží nápad.

... v Betleheme

Štedrý večer, Vianoce sú v určitom zmysle oslavou a pripomenutím prvej „reality show“, ktorú urobil Pán Boh. Tá najväčšia a najúžasnejšia „reality show“ sa začala v Betleheme pred takmer dvetisíc rokmi. Pán Boh, vsemocný stvoriteľ neba a zeme, prijal vtedy ľudské telo v podobe malého bezmocného dieťaťa, stal sa človekom. Umožnil nám, aby sme Ho spoznali v realite človečenstva, priblížil sa k nám úplne na dosah. Vedel, že bezprostredný, reálny zájaztok z Jeho prítomnosti na tomto svete v podobe človeka nám nemôže nahradíť žiadna abstraktívna filozoficko-náboženská meditácia. Prešiel v tomto pozemskom živote všetkým, čo prežívame aj my. Cítil telesný hlad, slabosť, prežíval smútok aj radosť. Bol pokúšaný ako my, ale jediný, avšak ten najpodstatnejší rozdiel medzi nami a Ním, ako človekom, bol v tom, že nezhrešil. Písma nám o tom vydáva svedectvo v liste Židom: „Pretože máme najvyššieho Velkňaza, ktorý prenikol nebesá, Ježiša, syna Božieho, pridŕžajme sa vyznania. Ved' nemáme velkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabostami, lež máme Velkňaza, podobne pokúšaného vo všetkom, ale bez hriechu.“ (Žd 4, 14 – 15). Aj preto môžeme povedať, že Betlehemská hviezda, ktorá svietila nad maštalou, signalizovala príchod najväčszej „Superstar“, aká kedy na svete žila.

Byť tam, kde sa veci dejú

Nezatúžili ste, keď čitate tento príbeh o udalostiach v Betleheme, byť priamo na mieste činu, zažiť to na vlastnej koži, vidieť Betlehemskú hviezdu, počuť oslavu anjelov, vidieť dieťatko v jasliach? My ľudia obľubujeme veľké udalosti a toto bola najväčšia udalosť v dejinách tohto sveta. Anjeli, ktorí ju ohlasovali, pozvali na túto Božiu „reality show“ pastierov. Pozvali ľudí, ktorími náboženskí Židia opovrhovali, lebo pri svojom spôsobe života nemohli dodržiavať všetky náboženské rituálne predpisy, ako to najmä farizeji a zákonníci vyžadovali. Tito jednoduchí ľudia pozvanie prijali a rozhodli sa okamžite ísť do Betlehema. Uvideli tam dieťatko v jasliach, uverili tomu, že je to Boží Syn, a za všetko, čo počuli a videli, oslavovali Boha.

Celkom prirodzené si pri udalostiach, ktoré nevieme plne pochopiť, kladieme my ľudia otázku: „Prečo sa to stalo?“ Aj pri tejto najnepochopiteľnejšej udalosti sa môžeme pýtať: „Prečo to Pán Boh urobil? Prečo opustil Pán Ježiš, Boží Syn, svoju nebeskú slávu, vzdal sa svojej božkosti a stal sa človekom?“

Prečo prišiel na tento svet?

My ľudia pri počutí myšlienky, že Boh by mal prísť na svet v ľudskej podobe, máme pripravené svoje logické odpovede. Mali ich aj ľudia vtedajšej doby, ktorí vedeli o Božom zaslúbení, že príde v ľudskej podobe ako Mesiáš, a aj tomu verili. Myslím, že celkom logická odpoveď, keď sa zamyslíme nad tým, prečo by mal Stvoriteľ neba a zeme prísť na svet, je naporúdzi. Prichádza, aby urobil poriadok vo svojom Stvorení, ktoré sa vybrało zlým smerom. Príde, aby povolal k sebe spravodlivých (podľa vtedajších predstáv tých, ktorí čo najpresnejšie dodržiaval Zákon podľa výkladu farizejov a zákonníkov) a potrestal hriešníkov (tých, ktorí nedodržiaval Zákon). Príde, aby osloboďil svojich, svoj vyvolený ľud a podrobil si pod svoju priamu vládu celý svet. Toto bola predstava vtedajších znalcov Písma aj mnohých obyčajných ľudí, ktorí vedeli o zaslúbení a očakávali príchod Mesiáša. To je aj dnes predstava viačerých ľudí a odpoveď na otázku, prečo by mal prísť Boh na tento svet v ľudskej podobe. Táto predstava môže byť pravdivá vo vzťahu k Jeho druhému príchodu, ktorý nastane na konci vekov, keď Pán Ježiš príde vo svojej moci a sláve, aby súdil svet, ale nie pre prvý príchod, keď prišiel v podobe dieťatka, aby priniesol záchrannu tým, ktorí uveria v Noho.

Čo hovorí sám Ježiš?

Pán Ježiš sám uvádzá, prečo a kvôli komu prišiel, a prečo a kvôli komu neprišiel na túto zem v ľudskej podobe ako Syn človeka. „Lebo Syn človeka neprišiel zatratiť ľudské duše, ale začhrániť“ (Lk 9, 56) – vysvetluje svojim

učeníkom, keď chceli zničiť samaritánsku dedinu. „Ja som prišiel, aby život mali a hojne mali“ (J 10, 10b), hovorí im na inom mieste. „Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasť, čo bolo zahynulo“ (Lk 19, 10) – hovorí pohoršenému zástupu v Jerichu, keď prijme pozvanie do domu colníka Zachea. „Ako ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal dušu ako výkupné za mnohých“ (Mt 20, 28) – vysvetluje svojim učeníkom, keď sa hádajú o ministarské kreslá v Jeho vláde. Farizejom a zákonníkom, ktorí sa pohoršovali, že je s colníkmi a inými hriešnikmi v dome Léviho, hovorí: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnych kajáť sa“ (Lk 5, 32).

Myslím si, že aj z týchto výrokov samotného Pána Ježiša je jasné, kvôli komu a prečo prišiel na túto zem. Prišiel kvôli hriešníkom, aby ich zachránil od hriechu v tomto pozemskom živote a zatratenia po smrti a dal im zmysluplný život už tu na zemi a večný život ako pokračovanie tohto pozemského.

Záchrana akcia je atuálna aj dnes

Táto Božia „reality show“ záchrany človeka, ktorá sa začala v Betleheme, neustále prebieha. Každý z nás sa môže do nej zapojiť, byť jej účastníkom. Má to však svoju podmienku.

Ak chceme byť medzi účastníkmi, musíme sa zaradiť medzi tých, kvôli ktorým prišiel, medzi tých, ktorí sú pozvaní. Čiže medzi tých, ktorí nielen ústami vyhlasujú: „Som hriešník“, ale ktorí si bytostne uvedomujú každý deň, každú chvíľu, akí sú skazení a hriešní vo svojich myšlienkach a skukoch, a vedia, že potrebujú odpustenie hriechov a záchrannu, ktorú nám priniesol Pán Ježiš.

Cesta k skutočnej radosti z narodenia betlejemského Dieťaťa vede paradoxne cez slzy a pláč nad sebou sa-

mým. Čím viac a intenzívnejšie si človek uvedomuje svoju biedu a otroctvo hriechu, tým väčšiu radosť má z narodenia Záchrancu, ktorý nás zachraňuje od hriechu. Tí, ktorí sa cítia a myslia si, že sú spravodliví, sa ani veľmi neradujú, možno sa len zdvorilo zúčastňujú narozeninových osláv, ale bytostne sa ich to nedotýka.

Ako je to s Tebou, zaradil si sa medzi tých, kvôli ktorým Ježiš prišiel, medzi hriešníkov? Plakal si už sám nad sebou a raduje sa teraz zo záchrany, ktorú nám daroval Boh v Pánovi Ježišovi, alebo stojíš zatiaľ viac-menej nezúčastnené mimo a myslíš si, že si v podstate dobrý a žiadneho záchrancu nepotrebuješ?

Zapoj sa aj ty

Zapojenie do tejto Božej „reality show“ vyžaduje od nás, aby sme podobne ako pastieri, ktorí počuli zvest anjelov o narodení Záchrancu, neostali len pri počutí, ale aby sme sa rozhodli aj odísť k Ježišovi, k jasliam. Vyžaduje to rozhodnutie ísť na stretnutie s Kristom, spozať sa s Ním, nielen počuť o Jeho narodení, ale Ho aj reálne stretnúť vo svojom živote, tak ako Ho stretli pastieri.

Bez osobného stretnutia s Ježišom by to pre pastierov nebola úplná realita, možno len nádherné zjavenie. Bez osobného stretnutia sa s Ježišom nie je a ani nebude záchrana pre nikoho z nás pravou realitou, len peknou teóriou.

Ak sa zapojíš do tejto Božej „reality show“ záchrany, potom sa aj v Tvojom živote uskutoční Božia vôľa a poslanie, kvôli ktorému prišiel Pán Ježiš, život oslobodený spod otroctva hriechu, vzkriesenie a večný život.

Ján Szőllős
redačne krátené

Pane Ježíši,
mnozí se radovali, že Tě hledali a našli,
já se raduji, že s mě hledal a našel Ty.

**Pastýři betlémští, ktorým se zjevil andělé, byli plni radosti,
že sami slyšeli a viděli poselství.
Avšak já jsem radostnejší než pastýři,
protože jsem slyšel evangelium ne od andělů, ale od Tebe.
Ty jsi řekl: Pojd' ke mně, chci ti pomoci s tvým břemenem.
Proto jsem radostnejší než pastýři v Betlémě.**

**Mudrci od východu, kteří viděli hvězdu, byli šťastní,
hledali Tě a přinesli Ti vzácné dary.
Avšak já jsem šťastnější než mudrci,
protože jsi mne hledal Ty
a daroval mi nejvzácnější dar, Tvou spásu.
Proto jsem šťastnější než mudrci od východu.**

**Simeon, prorok, se radoval a řekl: Moje oči viděly Spasitele.
Já jsem Tě neviděl, ale uvěřil jsem v Tebe.
A protože blahoslavíš ty, kteří neviděli, a přece věří,
proto jsem i já blahoslavený.**

J. Gnanabaram (přel., vds)

Brněnská tisková misie oslavila 20 let svého trvání

Vsobotu, dne 13. října 2012, se v Brně na Smetanově ulici v prostorách modlitebny BJB sešlo na 180 přátel a spolupracovníků BTM, aby spolu s dalšími vzácnými hosty, zástupci církví a vedoucími misijních organizací oslavili dvacet let služby české a slovenské církvi i celé naší veřejnosti.

Celé oslavy se nesly v duchu biblického slova: „Bůh je věrný.“ Vrcholem dopoledního programu bylo promítání retrospektivních snímků uplynulých dvaceti let. Přítomní byli seznámeni s počátky služby v roce 1992, při nichž hrál velmi důležitou úlohu bratr Josef Sečka, který, žel, již v r. 2008 odešel na věčnost. Ten našel pochopení u tehdejší Marburger Blätter-Mission, která se stala pro BTM mateřskou organizací a dodnes jí, již jako Stiftung Marburger Medien, zůstává.

Všichni přítomní litovali toho, že pro zdravotní problémy se slavnosti nemohl zúčastnit současný výkonný vedoucí SMM bratr Jürgen Mette. Jeho zdravice, právě tak jako i šéfredaktora SMM,

dvacet let rozšířila do mnoha oblastí života nejen v církvi, ale i celé české společnosti. Za pozornost stojí i ta skutečnost, že BTM během dvaceti let distribuovala na 40 milionů letáků, takže každý obyvatel České republiky mohl dostat až 4 z nich.

Účastníci se mohli osobně setkat s autory produktů BTM, např. s Oldříškou Koudelovou, autorkou básniček pro děti, fyzikem prof. Tomášem Tycem, autorem letáčku o vědě a víře, našimi ilustrátory – Marií Plotěnovou, Zuzanou Kyselkovou, Alenou Lančovou aj. Pozvání přijali a v programu také vystoupili autori a interpreti písni vydaných BTM na CD: Libuše Ranšová, PhDr. Marek Sedláček, Ph.D., Mgr. Dagmar Sedláčková, Ph.D. a Mgr. Lenka Halová. Jako hosté vystoupila skupina World of Life z Černé Hory u

Leny Ševčenko z ruského sboru při BJB Brno. Srdečný dík patří také dramatické skupině z BJB Zlín.

Přítomní byli celým programem nadšeni. Odnesli si kromě hlubokého zájtku také dárkový balíček s řadou produkty BTM. Nejcennější však bylo, že mnozí znova přislíbili úzkou spolupráci s BTM.

Nedílnou součástí oslav bylo poděkování nejen Pánu Bohu na prvním místě za Jeho věrnost, ale také všem, kteří se na službě v české i slovenské BTM podíleli, ať už to byla SMM, Bratrská rada v ČR a SR, externí pracovníci, brigádnici, tiskaři a v neposlední řadě současní pracovníci misijního týmu BTM. Ti pak v závěru představili přítomným své vize a plány pro budoucnost. Ta však zůstává především v Božích milostivých rukou.

Blanska a hudební skupina brněnské mládeže BJB. Skvělým zážitkem byla ruská písni v přednesu

bratra Berndta Matzella, však byla všem přítomným přečtena. V ní pak mimo jiného zaznělo veliké poděkování bratru Petru Kolkovi, který celých těch dvacet let Brněnskou tiskovou misi jako výkoný vedoucí vedl.

Pestrý odpolední program pak dokumentoval, jak se služba BTM během

O čem jsou vlastně Vánoce

Bernhard Matzel

Vadventní době často myslí na jímavý vánoční příběh Jany, těžce nemocné dívky, která věděla, že už nebudou dlouho žít. Jejím velikým přáním bylo, aby mohla alespoň ještě jednou v životě slavit Vánoce. Dívka ale slábla den za dnem, již v podzimním čase bylo zřejmé, že jí zbyvá jen několik týdnů života. Všichni žijící kolem ní byli stále smutnejší z toho, že se nebude moci splnit její poslední veliké přání. Až potom někoho ze společenství církve, do které rodina Jany patřila, napadla spásná myšlenka. „Proč bychom nemohli s Janou oslavit Vánoce již nyní?“ Rozpoutala se živá diskuse. Některí podepírali nevšední návrh argumentem: „Vánoce jsou stejně jen tam, kde Boží světlo pronikne do naší temnosti a kde otevřeme své srdce samotnému Ježíši – a to nemá s datem Vánoc nic společného.“ Další se přidávali slovy: „Stejně, když vzpomínáme na Vánoce, nevpomínáme jen na děťátko v jesličkách, ale na Vítěze nad smrtí, peklem, dáblem i hříchem, který nás zachránil, a všem, kteří Mu důvěřují, připravil domov v nebi.“ Se slzami v očích potom povstala maminka těžce nemocné Jany a řekla: „Janinka i přes svoji nemoc velice často myslí na Ježíše a na nebe. A my rodiče věříme tomu, že sám Ježíš má její doha-

sínající život přes všechny ty bolesti a utrpení pevně ve svých rukou, a že jí provede údolím stínu smrti k novému životu, kde již bolest, nemoc a smrt více nebude.“

Když maminka domluvila, padlo rychle společné rozhodnutí o tom, že všichni spolu s Janičkou oslaví Vánoce již v říjnu. A to se vším, co k takové oslavě naleží. Se stromečkem, ozdobami, svíčkami, s vánočním čtením, písničkami a dárky.

Dokonce i s vánoční bohoslužbou v kostele s jesličkami a Betlémem, dalšími dárky. Jenom se sněhem to nevyšlo.

Ale to o těchto mimořádných Vánocích nebylo to podstatné. To nejdůležitější se stalo. Všichni se spolu s Janinkou radovali ze Spasitele, který si našel místo v jejich srdečcích. Všichni se uvědomili, jak je to neskonale více než veškerá nádhera vánoční výzdoby, množství jídla a pití, vánočního cukroví a dárků pod stromečkem. Na tyto zvláštní vánoce nikdy nezapomněli.

matuji osvědčenou zásadu, že čím víc mám před sebou práce, tím delší ztížení nad Božím slovem bych měla mít. Jinak bych mohla dopadnout také tak, že budu ve shromáždění řešit uvnitř otázky typu: Kdy a kde seženu dárky pro svou rodinu a přátele, jestlipak mi někdo pomůže s pečením cukroví nebo úklidem bytu, atd. V návalu myšlenek si najednou uvědomím, že soused už vstává k modlitbě, zatímco já ani nevím, o čem bylo dnešní kázání. To by bylo k mé škodě. Každý rok si beru k srdci předsevzetí, že čas Adventu chci přenechat co nejvíce rozjímání nad Božím slovem, přemyšlet nad tím, co mi chce Pán Bůh říci. Využít každé volné chvíliky ke ztištění a spojení s Ním. Přiznám se, že se mi to často nedáří, a když tak brzy ráno, když všichni v domě ještě spí. Moje nejmladší dcera se mě ptá: Mamko, proč ráno vstáváš tak brzo? Ríkám jí, abych měla chvíli klid na modlitby. Ale pravdou také je, že musím usilovně bojovat o soustředění k modlitbě. Myšlenky často odbíhají k „důležitým úkolům dne“ a vzpomínám na věci minulé. V posledních dvou letech zůstává u našeho štědrovečerního stolu jedna židle prázdná a srdce bolí už předem.

V mysli se mi promítají minulé Vánoce, dárky, které jsem dostala od toho, kteří zde už není, ale hlavou mi probíhají i ty těžké dny s ním, kdy jsem neviděla řešení a hledala radu. Kdy se jako 17letý obrátil k Bohu a v krátkém čase zas upadl do světa. Zoufale jsem pro něj hledala pomoc a jsem vděčná všem, kdo bojovali se mnou. Jakoby nic nepomáhalo a já jej denně vkládala do Božích rukou. Teď už vzpomínám na jeho poslední chvíle zde na světě, kdy jeho duše znova vplula do Boží přítomnosti, Pán mu požehnal a mohli jsme se spolu modlit. Jeho poslední slova z mobilu nikdy nevymažu. Byl to jediný nás spojovník mezi nemocnicí a domovem: „Mami, víš co je nejújasnější? Že od doby, co jsem se plně obrátil k Bohu, nacházím v sobě hodně vnitřního klidu..., po psychické stránce se cítím mnohem lépe..., modlil jsem se za tebe intenzivně..., díky, že se za mě každý den modlíte, budeme se modlit společně dnes ve 20:00 hodin...“ Vzpomínka na chybějícího člena rodiny je bolestivější právě o Vánocích, zvláště, jedná-li se o dítě. Jedna sestra mi řekla: „Jak můžeš být smutná, musíš se naopak radovat“, jiná sestra se mne pokoušela „evangelizovat“. Věřím pevně jasné Boží zprávě o spasení z milosti pro ty, kdo věří, a přesto jsem v tu chvíli smutná. Ale co bych dělala, kdyby si mne Pán Bůh k sobě nepřitáhl?

Nedovedu si představit, kdyby v naší rodině chyběl ON

Možná právě teď někdo z vás prochází podobným obdobím života a tak bych se s vámi i touto cestou chtěla spojit, modlit se i za vás, Pán Bůh nás zná a ví o nás všechno. Pokud jsme Mu otevřeli svůj příbytek a svoje srdce, On nás potěší, zvláště v těch nejtěžších chvílích života. Rozumí nám. On s tím, co se nám stalo, souhlasil, možná proto, aby nás připravil na budoucí věci. Ale rozhodně nám nezvedl „latku“ tak vysoko, že bychom ji nemohli přeskočit. I když to proměněně není jednoduché, vždy nacházím znovu pokoj v Jeho slovu a modlitbě s ujištěním, že moje srdce se bude opět radovat. Určitě bude. On mi říká: „**Neboj se a nerozhlízej se úzkostlivě, já ti budu pomocí, budu ti dodávat odvahu**“ (Iz 41). Dnes už vím, že i ta prázdná židle u našeho štědrovečerního stolu bude obsazena. Pán Bůh se nemění, je stále stejný, mohu se o Něj oprít, spolehnout se na Něj, ať se děje cokoliv. Ježíš Kristus zemřel a je živ. A já mohu žít s Ním v dalších dnech se slovy: V Tebe mám důvěru, na Tebe spoléhám a nemusím se trápit strachem, ani prožívat úzkost. Ty jsi u mě vždycky. V Tobě Pane Ježíši, zabalená do pavézy, se nořím stále hlouběji do Božího srdce, kde mám jedinečný úkryt před světem a před všelijakými útoky. Tam, u Něj, vládne klid a pokoj.

Prázdná židle bude obsazena

Marie Horáčková

Vánoce jsou opět tu. Křesťané si připomínají příchod Ježíše na svět, radují se a prožívají toto tajemné období v srdci s Bohem. Lidé běhají po obchodech, shánějí dárky, gruntují příbytky. Na tom není vůbec nic špatného. Každý z nás se raději posadí do čistého, uklizeného a voňavého pokoje. Předvánoční úklid bych kromě jiné práce také chtěla stihnout. Snažím se, běhám a říkám si, že potřeba udělat si „chvíliku s Bohem“, abych se uklidnila a upokojila v tom shonu a nepřenášela svou nervozitu na druhé. Z předchozích kázání si pa-

Zachariáš oněměl

V1. kapitole evangelia podle sepsání Lukáše se dozvídáme o události, která se stala knězi Zachariášovi za vlády krále Heroda. Zachariáš a jeho žena Alžběta byli zbožní a žili bezúhonně podle Božích přikázání, ale neměli děti. Alžběta byla neplodná a v době této události již byli oba starí. Jednoho dne byl Zachariáš povolán do služby a podle kněžského rádu vešel do svatyně, aby tam obětoval kadidlo. Venku se zatím modilo velké množství lidí. Najednou se po jeho pravici zjevil anděl Páně. Zachariáš se zděsil, nevěděl co se děje, ale anděl mu řekl: **Neboj se. Byl jsem poslán, abych ti oznámil, že tvá prosba byla vyslyšena. Tvá žena Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.** Následoval popis Janova života a zpráva o tom, že bude už v mateřském lůnu naplněn Duchem svatým, bude veliký před Pánem, sám půjde před Ním a mnohé obrátí k Pánu, aby byli lidem pohotovým. Pro Zachariáše muselo být setkání s andělem a jeho řeč o synu, o němž neměl ani tušení, šokující. Z andělského projevu vyplývá, že se za dítě modlil, s manželkou toužili po dítěti, ale nebyli vyslyšeni. Až teď, kdy už vůbec nedoufal a nepočítal s tím, že by se mu mohlo narodit dítě. Pravděpodobně se s touto skutečností už smířil. Vždyť on je již stařec, i jeho žena Alžběta je stará a nemůže už rodit. To musí být nějaký omyl. Proto se zeptal: Podle čeho to poznám? Anděl mu odpověděl: Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem. Byl jsem poslán, abych ti oznámil tuto radostnou zprávu. Ale protože jsi neuvěřil, oněmíš. Řeč se ti vrátí, až se to všechno stane. Audience skončila. Zachariáš vyšel ven a lidé pochopili, že musel mít nějaké vidění. Dorozumíval se s nimi jen posunky, nemohl mluvit. Za nějaký čas Alžběta opravdu očekávaně a šest měsíců tuto radostnou zprávu tajila. V duchu si říkala: Touto radostí mne obdařil Pán, aby mne zbabíl pohanění mezi lidmi. Až přišla její hodina, narodil se jí syn, a když soušedé a příbuzní uslyšeli tuto novinu, přišli Alžbětu potěšit a radovat se s ní. Osmého dne, při obřízce, mu chtěli dát jméno po otci, ale Alžběta řekla: Ne, bude se jmenovat Jan. Všichni se obrátili na otce. Tu vzal Zachariáš tabulku a napsal na ni jméno JAN. V tu chvíli se mu uvolnila ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha. Na všechny sousedy padla bázeň. Šlo o Boží milosrdenství a zázrak. Zachariášovi byla otevřena ústa, aby chválil Boha. Jeho syn Jan

Marie Horáčková

připravoval cestu Páně. Stává se vám také, že někdy oněmíte úžasem?

Jste překvapeni, v šoku nad tím, že Pán už jednal, zatímco jste se za věc tepre modlili?

Moje plány, vlastní vidění věcí a času bývá mylné. Stane se mi něco, co jsem vůbec nepředpokládala a v jinou dobu, než jsem čekala. Oněmím, protože Pán promluvil a vnitřní vidění Jeho majestátu a Boží bázeň nedovolují slov. Jen On určuje, kdy je pravý čas, kdy ústa promluví, kdy se uvolní jazyk ke chválám, kdy se otevře srdce a naplní se Jeho přítomností. On uspořádává věci a hýbe naší myslí. Dává porozumět samotné události, když Ho prosíme, nic pro Něj není překážkou. Kéž by člověk dokázal vždy v důvěře čekat na Jeho rozhodnutí a setkání s Ním. Prosím Tě Bože, dej nám k tomu Tvoji moudrost a sílu, abychom to dokázali.

Hodnoty

Lubomír Počai

Adventní a vianočný čas je v naší spoločnosti vzácnym obdobím. Ľudia sú vnímavejší a viacej otvorení pre duchovné hodnoty. Všade je vianočná výzdoba, znejú koledy a spoločnosť sa naladí na biblické příběhy z dávnej minulosti. Potom je už dôležité len to, ako im toto všetko bude vysvetlované a k čomu budú motivovaní. A to je úlohou cirkev, ktorá má byť aj svedomím národov. Istý riaditeľ kina mi po udalostach v r. 1989 povedal, že mu chýbajú „ohniví“ kazatelia, ktorí by burcovali národ ako kedyž Ján Hus. Prvým takýmto kazateľom bol Ján Krstiteľ, ktorý pripravoval cestu niekomu omnoho väčšiemu, o ktorom sa vyjadril, že nie je hodný ani rozviazať remienok na jeho obuv. Jeho narodenie bolo prorokmi vopred predpovedané v Betleheme a prostredníctvom anjela mu bolo určené meno JEŽÍŠ, lebo On prišiel vyslobodiť svoj lud z hriechov. Vianoce sú teda oslavou narodení Božieho Syna, Ježíša Krista. Pre obrovskú väčšinu ľudí je najväčšou udalosťou, ktorú poznajú, oslava ich naro-

dení. Zamyslime sa nad tým, či s takou radostou oslavujeme aj narodeniny najväčšej Osobnosti v dejinách sveta. Isté príslovie hovorí: Kto sa narodil iba raz, zmrie dvakrát (telesne aj duchovne, nemá to nič spoločné s prevteľovaním), ale kto sa narodil dvakrát, zmrie iba raz (len telesne). Evanjelista Ján píše o Božom Synovi, že do svojho vlastného prišiel a jeho vlastní ho neprijali, ale tým, čo ho prijali, dal právo a moc stať sa detmi Božími. Tým, ktorí veria v jeho meno (J 1, 11 – 12). To je to druhé narodenie, duchovné – večné. Biblia o tom veľa hovorí. Dobrú osobnú skúsenosť pri zoznamovaní sa s novými ľuďmi v dôležitých situáciách vo svojom živote som mal vtedy, keď sme si okrem bežných informácií o sebe navzájom vymenili ešte aj osobné svedectvá o tejto vzácnej skúsenosti znovuzrodenia tak, ako sme to prezili. Takto sme sa spoznali omnoho hlbšie a naše vzťahy boli ešte vzácnejšie. Teraz v jesennom období života si začínam viacej uvedomovať, že toto duchovné znovuzrodenie nie je všetko. Je to len začiatok. Veľký význam v živote majú aj ďalšie udalosti, akými sú popri volbe životného partnera napríklad krst na verejné vyznanie viery v Pána Ježíša Krista, priatie a začlenenie sa do Božej rodiny v miestnom zbere, ktorý je v podstate telom Kristovým, rozhodnutie aktívne vstúpiť do procesu duchovného rastu, rozhodnutie objaviť svoje celkové obdarovanie pre službu, rozhodnutie objaviť svoje životné poslanie a napĺňanie svojho životného poslania, ktoré máme všetci už pripravené od Boha. O tom je niečo napísané napríklad v Liste Efesjanom 2, 10: „Ved' sme Jeho dielo, stvorení v Kristu Ježíšovi na dobré skutky, v ktorých chodíť nás už prv uspôsobil.“ Tieto medzničky života patria k najvýznamnejším udalostiam v našich životoch, ktoré by sme nemali zabudnúť, ale sú hodné, aby sme si ich s radostou a vdačnosťou Bohu pripomínavali a aj patrične „oslavovali“. Sú zdrojmi veľkého požehnania pre každého jednotlivca, ale aj pre naše rodiny, okolie, zbor a aj pre celú spoločnosť, v ktorej žijeme. Bez týchto udalostí človek prichádza naozaj o veľa, aj ak je kresťanom. Na záver treba povedať, že aj telesné narodenie je velkou radostou z daru nového života, ale zároveň je spojené aj s velkou zodpovednosťou, čo s tým životom kto urobí. Pán Ježíš Kristus sa v Betleheme narodil práve preto, aby nám pomohol tieto naše životy urobiť naozaj plnohodnotnými a zmysluplnými. Nech sú aj tieto Vianoce oslavou všetkého, čo sme prijali v našom živote od Boha prostredníctvom Pána Ježíša Krista v Svätom DUCHU, a zavedme si aj tieto duchovné osobné, možno dávno zabudnuté dátia do svojich kalendárov, poznámok a inde, aby sme po celý rok kládli dôraz na to, čo je naozaj cenné, nadčasové, čo má večnú hodnotu. Aj ľudia okolo nás potrebujú skutočné hodnoty. Potrebujú však vidieť aj vzory, ktoré by mohli nasledovať.

Vráťme Vianoce Ježišovi!

R. T. Čižmár

Neprinášajte viac márnu obetu, ona je mi dymom ošklivým. Novmesiac a sobota a slávne zhromaždenia? Neznesiem hriech a slávnosť! Iz 1, 13

Začal sa čas adventu. Námestia sa zaplnili vianočnou výzdobou, viazočnými stromčekmi, stánkami s občerstvením. Obchody sa predbiehajú v ponuke vianočných zlia. Nákupné hody budú trvať ešte pár týždňov a potom príde rozčarование. Pod stromčekom si nájdeme darčeky, po ktorých sme ani netužili, alebo sme ich priveľmi chceli, a už budeme rozmýšľať nad tým, čo si budeme priať nabudúce.

Vianoce sú časom rodinných stretnutí. Pozvete Krista do svojej rodiny, alebo sa Vianoce stanú len pozlátkou, ktorá stratí svoj lesk, len čo sa rozbalí prekvapenie?

Dozaista, vianočný čas je časom porozumenia, lásky a pohody počas dní volna pred Novým rokom, ale v prvom rade je oslavou príchodu Kráľa na túto zem. Tak ako velkonočné sviatky nie sú sviatkami jari, ale sú pripomienkou Ježišovho ukrižovania a zmŕtvychvstania.

Aký je náš postoj k Vianociam? Je pre nás advent časom naháňania sa za darčekmi, návštavy množstva vianočných akcií, filmov v televízii a dobrého jedla? Alebo je to čas stíšenia, keď sa pozrieme hlubo do nášho srdca a zamyslíme sa, čo pre nás znamená Ježiš?

Dôležité je rozprávať sa s mladými ľuďmi a s deťmi o pravom význame Vianoc. V pretlaku vedecko-fantastických filmov, rozprávok o Dedovi Mrázovi a legend o Svätom Mikulášovi je dôležité nemiešať pravý význam odkazu Vianoc. Ježiško darčeky nenosí. Ten najväčší dar nám priniesol v podobe obeti svojho života za hrievníkov. Skrže Jeho kríž, smrť a zmŕtvychvstanie sme spasení.

Samotné narodenie Ježiša je veľkým darom Boha Otca pre nás ľudí. To je naozaj dôvod na oslavu. V kruhu najbližších, pri Božom Slove a vzájomnom slúžení. Žiadny darček pod stromčekom neprevýši tento dar. Bohatú výzdobu vianočného stromčeka nech radšej prevíši bohatstvo nášho ovocia v podobe konania skutkov lásky a milosrdenstva. Kolko ovocia prinesieme Bohu za Jeho Syna, ktorého nám poslal?

Neurobme z Vianoc iba obdobie konzumu, papučovej kultúry a rýchlo sa kaziaceho jedla. Skúsme sa v tomto adventom čase znova narodiť my sami vo svojom vnútri. Vystúpme na vrch premenenia a premeňme tieto sviatky na dôstojnú chválu a slávu nášho Boha a Jeho Syna.

Dôležitým momentom je uvedomenie si toho, kým Ježiš naozaj bol a čo nám tu po sebe zanechal. Narodenie Ježiša v Betleheme je miľníkom v histórii ľudstva a táto oslava by mala byť dôstojná a s patričným obsahom.

Vianočný čas je časom kolied, úsmevov a radosti. Zhon a stres sa na Štredý večer zastaví a človek bude mať k človeku bližšie. Bude mať však bližšie aj k Bohu? Ak nevrátim Vianociam pravý význam a neuvedomíme si hodnotu narodenia Božieho Syna, tak Vianoce ostatú iba pozláteným sviatkom na úrovni narodenín, menín, Silvestra či inej svetskej oslav. A táto oslava je predsa nebeskou oslavou, ktorej centrom je Ježiš Kristus, ktorého nám Boh poslal, aby nás spasil. Čo znamenajú Vianoce pre vás?

Milí čtenári Rozsévače!

Včase adventu a vstupu do nového roku myslíme také na vás všechny! Rádi bychom Vám poděkovali za Vaši aktivnou spolupráci na tvorbě našeho společného časopisu. V redakční radě pracují už 14 let a nepamatují si, že bychom od Vás meli tolik príspěvků – ako je tomu v poslední době. Až se musíme omluvit tém, jejichž príspěvek se už „nevešel“ do obsahu. Jistě jste si v poslední době všimli toho, že se snažíme pripravit každé číslo tak, aby už v první nedeli v máji mohlo byt distribuováno odběratelům ve všech našich sborech v České i Slovenskej republike. Pevně věříme, že se nám tento nový trend podaří udržet i nadále. Jsme vděční za to, že jste jej přijali s tak pozitivním ohlasem.

Velice bychom také ocenili větší hojnost vaší odezvy na naši práci. Rádi přijíme všechny kritické hlasy, které nám pak umožňují pracovat na zkvalitnení Rozsévače. Jsme si však vědomi stále i toho, že obsah každého čísla je pro nás stálým zápasem mezi pojedím Rozsévače jako kroniky BJB na straně jedné a časopisem, který by mohl sloužiť i misijně na straně druhé. Tento zápas pro nás vžebec není snadný.

Rádi bychom vám všem popřáli pokojné, radostné Vánoce, prožité v úzkém společenství s Ježišem – Pánem a Spasitelem. Rovněž vám všem přejeme požehnaný nový rok 2013, naplnený projevy Boží milosti, ochrany a moci po všechny dny!

Jan Titěra, za redakční radu

Kdo byl Ten, ktorý se v Betlémě narodil?

Vlastimil Pospíšil

**Andělé písne Mu pěli,
o Jeho narození lidem zvěstovali.**

**Jako nemluvně ležel na slámě,
zimou se chvěl,
jako dítě audienci mudrců z Východu přijal,
brzy nato Herodes zabít Ho chtěl.**

**Jako dítě byl v Egyptě,
jako mladík učil v chrámě!
Ač byl z nebe, po zemi chodil.
Ač svatý, spravedlivý,
byl souzen za zločiny.**

**Ač nebeský byl Kráľ,
před Pilátem stál,
před hříšníky se zpovídal.
Ač byl silný, pod křížem klesl,
jako hříšník odsouzen,
na kříži popraven,
třetí den slavně z mrtvých vstal.
Byl ponížen i oslagen!**

**Hladové nasytíl,
slova naděje pro každého měl,
zarmoucené potěšil,
lidi opovržené na milost přijímal,
Boží království jim otvíral.
Mrtvé opět k životu povolával.**

**Nemocné uzdravoval,
raněným rány ovázel,
unavené v náručí nosil,
ztracené vyhledával,
plácícím slzy utíral.**

**Ač sám lačněl a žíznil,
chlebem života lačné sytil!
Živou vodou žizníci napojil.**

**Na místo hříšníků se postavil,
kdo Ho přijal, Božím ho dítětem učinil,
Spasitelem se mu stal.**

S Bohom nikdy nie si osamelý, aj keď si sám

„Keby ma otec i matka opustili, Hospodin by sa ma ujal“ (Ž 27, 10).

Vianoce. Tri malé deti, ja na materskej. Stále som v jednom kolotoči prác a povinností, opatrujem aj chlapca od susedov, aby sme si prilepšili. Rozdávajú sa darčeky – skromné, ale každý si našiel pod stromčekom niečo, čo ho poteší. Každý, iba ja nie. Najprv som v rozpakoch, potom smutná a nako niec nahnevaná. Cítim sa uprostred tej radosti a smiechu zazna strašne sama. Vzrušenie premohla únava. Manžel aj deti zaspali. Mne sa nedá. Stojím pri okne a neviem sa prestať ľutovať, že som NIČ nedostala. Zabudlo sa na mňa, zabudli, všetci. Pozerám na nočnú oblohu, a zazna ma ticho, nebadane zaplavuje tajomstvo noci, v ktorej som bola aj ja obdaréná Darom z nebies. Tichý hlas, ktorý sa mi prihovára, najprv nechcem počúvať. *Ty si naozaj nedostala NIČ? Dostala si rodinu, manžela, zdravé deti, máš strechu nad hlavou...* Pane, Ty vieš, že netúžim po veľkých veciach, ale nezaslúžim si trochu pozornosti aj ja? *Ja ti ju dávam, cením si ťa nado všetko, daroval som ti SYNA.* Chvíľu mi trvá, kým mi to celé dôjde, a potom ma zaplaví vlna vdăčnosti, že ma Najvyšší zahrnul do svojho plánu spasenia. Daroval mi milosť, vo svojom Synovi mi daroval očistenie od minulých hriechov, daroval mi svoju prítomnosť v mojom terajšom živote a slávnu budúcnosť vo večnosti. Tá chvíľa bola úžasná. Odvtedy sa mojím životom prevalilo mnoho vln, občas to vyzeralo ako úplná katastrofa, z ktorej už niet východiska. Občas som mala pocit, že som úplne opustená a nemám človeka... V takých chvíľach som si spomenula na „moje Vianoce“. Samota môže byť veľkým požehnaním. Požehnaním ticha, v ktorom sa dá premyšľať. Myšlienky v tiche sice niekedy bolia, ale posúvajú nás ďalej.

AŠ

Nové prikázanie vám dávam...

Fero Kříž

Už dlhšiu dobu sa chystám napísť niečo o zbere LÁSKY, a teraz, zazna, celkom nená silne sa mi naskytá príležitosť. Do zvedel som sa, že zbor v Bratislave na Palisádach si pripomína 125 rokov svojej existencie, a tak využívam túto vzácnu príležitosť, aby som bratom a sestrám povedal, že ich nosím v srdci za všetky skutky lásky a pomoci, ktoré konali pre mňa, kým som bol v Bratislave.

V decembri 2009 ma po amputácii ľavej dolnej končatiny vzala dcéra do svojej domácnosti, aby ma opatrala. Pracovala v tom čase v Bratislave. Keď sa v zbere dozvedeli, čo sa so mnou deje, hned prejavili záujem. Už v nemocnici ma navštievovali. Vybavili zapožičanie invalidného vozíka, kým som dostal vlastný. Nedá sa zabudnúť na nedelňe dopoludnia, keď podľa rozpisu bolo pristavené auto, ktoré ma odviezlo do zhromaždenia, pretože sám som tam nedokázal zájsť. Účasť na boho-

službách, milé slovo, úprimné stisnutie ruky, slová povzbudenia a odvoz späť domov. Umožnenie účasti na krstoch v Miloslavove, ako i na ekumenických modlitbách a iných podujatiach. Nad tým všetkým stáli a i dnes stoja úprimné modlitby za mňa a moju rodinu!

Ak sa o zbere BJB v Liptovskom Mikuláši, kde som členom, hovorí, že je zborom lásky, tak zbor BJB na Palisádach sa týmto titulom môže tiež honosiť. Milí bratia a sestry, chceme vám popriat k tomuto výročiu, aby tá láska a aktivita, ktorou ste zahŕňali mňa, vydržala pri akciach, ktoré konáte v Bratislave pri záchrane stratených duší. Všetkým prajem veľa zdravia a hojnosť Božieho požehnania. Osobne som presvedčený, že podobné skúsenosti bratsko-sesterskej lásky potrvadia i tí, ktorí pobudli určitý čas vo vašom zbere a prežili pári chvíľ s vami.

Nech je za všetko Bohu chvála a vám vďaka!

Meli otevřené dveře i srdce

Čím je člověk starší, tím více vzpomíná. I já už začínám vzpomínat a po odchodu mého tatínka vzpomínám nejčastěji na něj a na jeho vyprávění o jeho Štědrých večerech. Jednou, když jsme seděli u štědrovečerního stolu, dal se do vyprávění. V době jeho dětství byla skutečná bída. Narodil se v zapadlé vesničce na Zakarpatské Ukrajině, kde se bida obzvlášť zabydlela. Tehdy se chodilo do obchodu velice zřídka, nejvýše tak jednou za měsíc. Žilo se z toho, co se urodilo na poli a na zahradě nebo co vyrostlo na dvorku. Ke štěstí jim stačilo málo, velmi málo. Podle toho také vypadalo jejich živobytí, ale Štědrý večer byl pro ně svátek nad svátky. Po celý týden dělali přípravy a dlouho před tím strádali, jen aby ten večer byl co nejbohatší. Všichni se snažili něčím přispět. Muselo to být něco zvláštního. Nikdy nezapomenu, jak tatínkovi po létech při těch vzpomínkách zářily oči štěstím. Jen jedno jsem nemohl pochopit. To když vyprávěl o chudých, tedy ještě chudších, než byli oni, kteří měli do každé chaloupky otevřené nejen dveře, ale i srdce. Co to bylo za lidí, kteří se dokázali rozdělit i s tím málem? Dnes už nikdo není soběstačný a obchodů s obchodníky, očekávajícími tučné vánoční zisky, je více, než dost. Na Štědrý večer se sice nepřipravujeme dlouho, ale o to intenzivněji. Otevřáme bankovní konta, ale dveře našich domů, bytů, přepychových vil a hlavně srdeč zavíráme na sedm západů. Svoje soukromí si hájíme statečně.

Deník mladých z r. 1999,
redakčně krácelo

Vánoce, to je doba dárků

Z nich mají radost děti i dospělí. Ale ten největší Dar pochází z jiné oblasti. O Vánocích obracíme své myšlenky směrem k Betlému. Narození dítěte není žádná malá událost. Jak se jen rodiče na narození dítěte připravují, co všechno nakupují, aby děťátko, až příjde, mělo veškeré pohodlí. Do jakého prostředí Pán Bůh dává svůj Dar lidem – těm, kteří jej odmítli? Narođil se do chladu noci, do nepřízně obyvatel Betléma. Největší Dar přišel v době, kterou nazýváme Vánoce, a kdo přijal tento Dar, je boháčem! Je nějaké jiné bohatství, které by se vyrovnilo Bohatství, jež nám Pán Bůh dal? Ten Boží Dar v narozeném Betlémském Dítěti Pán Bůh dává každému a nikdy Ho neprestal lidem nabízet. Ten narozený v Betléme, Ježíš Kristus, Boží Beránek, visel jako dospělý na kříži. Ale ON nebyl jen potupený a křížovaný. Třetího dne vstal z mrtvých a ve čtyřicátém dni po vzkříšení odchází tam, odkud přišel, do Boží slávy. V Něm je naděje pro lidstvo, v Něm je záchrana lidstva.

Vlastimil Pospíšil

Vánoční cukroví

Vlastimil Pospíšil

Stalo se to v době Vánoc před více než 62 lety. První vánoční den jsem se snažil být doma a druhý svátek vánoční jsem odjel do Žatce. Chtěl jsem jej prožít tam, kde jsem předtím více než rok bydlel a pracoval. Žatecký sbor BJB se mi stal druhým domovem. Nejčastěji jsem pobýval v rodině kazatele Mareše a v rodině Blažkových. Blažkovi měli dvě děti: Starší Mařenku, ta se stala manželkou kazatele Daniele Průši a jejího mladšího bratra Vládu. To byl můj dobrý kamarád a bratr v Kristu. Během mého pobytu v Žatci jsem s Vládou a Josefem Oldachem prožil nezapomenutelné chvíle svého života.

Duchovně jsem velmi pookrál a Vánoce v žateckém sboru byly pro mne vždy duchovně velice inspirující. Sedávat pod kazatelnou kazatele Mareše a pak na biblických hodinách je pro mne dodnes něco neopakovatelného. Do naší skupinky patřily také tři gymnasiistky ze sboru: Míra Androšová, Ira Marešová, dcera kazatele Mareše, a Věra Kulichová. V Blažkově rodině jsem tehdy prožil něco, co si

dodnes pamatuji, a od té doby mám na paměti, jak je důležité být laskavý k příchozím.

Tetičku Blažkovou jsem znal jako laskavou tetičku (tatínka jsem neznal, byl již po smrti), ale nejvíce jsem ji poznal právě tyto Vánoce. Jednalo se o Čechy z Volyně.

Pocházím z Polska a tak jsme měli k sobě blízko i po této stránce, ale to nebylo rozhodující. Především jsme patřili do jedné duchovní rodiny. Maminka Blažková byla nesmírně hodná maminka, cítil jsem se u nich jako doma. Vzpomínám na to, co jsem si od tetičky tehdy odnášel. V době patadesátých let nepřekypovaly domácnosti bohatstvím, myslím tím hmotné bohatství. Ale tetička Blažková byla

nesmírně bohatá. S tak bohatými lidmi jsem se často nesetkával a možná ani nikdy nesetal.

A to, co jsem od ní dostal, to byl dar! Na ono ráno si pamatuji, jakoby to bylo dnes.

Když jsem odcházel od Blažkových na vlak, dala mi tetička Blažková na cestu do papírového sáčku vánoční cukroví. Snad mi nikdy žádné cukroví nechutnalo tak výborně, jako toto cukroví. Všechno cukroví jsem cestou snědl, ale vyprázdněný sáček jsem nosil ve stejně kapsě více než půl roku, jakoby v něm cukroví ještě bylo.

Kdykoli jsem vložil ruku do kapsy, držel jsem ten sáček v ruce a myslil jsem na tetičku Blažkovou. Tak „obyčejná“ věc a jak hluboko se mi zaryla do paměti. Nejednou se mi to cukroví i ten sáček, od tetičky Blažkové, vrátil do mysli.

Škoda, že jsem jí už nemohl sdělit, jak veliký skutek pro mne tehdy učinila, jak velice mne obohatila a jakým směrem mne posunula. Kdo jiný u toho byl, než Duch svatý. Duch svatý použil tetičku Blažkovou k tomu, aby mne citově posunula dál.

Žádný dárek - a nebylo jich málo - mne tolik neoslovil, jako ten sáček s vánočním cukrovím! Jsem přesvědčen, že nezáleží na velikosti daru, ale na upřímností dárcova srdce.

Jak jsem se potkal s Balthasarem Hubmaierem

Vsobotu 6. října 2012 jsem se v Mikulově zúčastnil slavnostního odhalení pamětní desky Balthasara Hubmaiera, významného (novokřtěnceckého) teologa a reformátora, který působil několik let na začátku 16. století právě v Mikulově. Součástí slavnostního aktu byla také přednáška „Balthasar Hubmaier a mikulovská reformace“, kterou přednesl profesor církevních dějin Martin Rothkegel.

Na tu to slavnost jsem přijel z osobních důvodů, neboť setkání s Hubmaierem ovlivnilo výrazným způsobem můj život víry. Pocházím totiž z Mikulova, kde jsem vyrostl, dostal vzdělání, uvěřil v roce 1991 v Pána Ježíše, později se oženil a v tomto městě jsem žil

do roku 1999, než jsem nastoupil do kazatelské služby. Po celou tu dobu jsem chodil do metodistického sboru, kam chodilo téměř celé moje příbuzenstvo. Byl jsem proto pochopitelně ovlivněn metodistickou věroukou. Musím se zahanbením přiznat, že až do roku 1996 jsem neměl o existenci Balthasara Hubmaiera ani tušení. Během svého studia na mikulovském gymnáziu jsem o něm nezaznamenal ani zmínku, rovněž v metodistickém sboru jsem o něm neslyšel ani slovo. Jeho jméno a dílo je v Mikulově mezi obyčejnými lidmi naprostě neznámé.

V roce 1996 se mi při studiích v Liberci dostala náhodně do ruky kniha „Příběh křtěnců“, kterou napsal William Roscoe Estep a vydala ji v českém překladu Bratrská jednota baptistů. Jakým překvapením pro mne bylo zjištění, že nemalá část knihy pojednává o mém rodném městě. S patřičnou hrdostí na své rodiště jsem se pustil do četby. Tak jsem se poprvé v životě seznámil s neobyčejnou osobností Balthasara Hubmaiera. V knize je vyličen jeho pohnutý životní úděl, když pro své přesvědčení zemřel jako mučedník (upálen ve Vídni v roce 1528). Kniha dává také nahlédnout do Hubmaierova učení a literárního díla. A právě jeho teologické důrazy a jejich trefná formulace mne podstatným způsobem zasáhly.

Dr. Balthasar Hubmaier se ve svém teologickém díle podrobně zabýval otázkou křtu. Jeho přesvědčivé závěry proti praxi křtu nemluvňat a jednoznačná podpora křtu na vyznání víry zpochybnily mé dosavadní věroučné přesvědčení. Do té doby jsem byl za stáncem praxe křtu nemluvňat, která je oficiálním věroučným postojem Evangelické církve metodistické. Mým přesvědčením nedokázali otrávit a zpochybnit ho ani letniční a charismatičtí křestané, s nimiž jsem se setkával a přátelil, a kteří také v naprosté většině odmítali křest nemluvňat.

Teprve Hubmaier podkopal kořeny mého přesvědčení, neboť jeho závěry jsou vytříbené, logické, jaderné, jasné a velmi přesvědčivé. Přiměl mne k novému zkoumání Bible. Na základě Božího slova jsem kriticky přehodnocoval své věroučné chápání křtu. Ač velmi nerad - musel jsem si přiznat, že jsem se myšlil. Od té doby jsem začal odmítat křest nemluvňat a zastávat praxi křtu na vyznání víry.

Moje nové přesvědčení mi výrazně zkomplikovalo perspektivu v mateřské církvi. V konečném důsledku mi byla kvůli postoji ke křtu uzavřena cesta k ordinované službě metodistického kazatele.

To nakonec bylo jedním z důvodů, proč jsem od metodistů odešel. (Odešel jsem nerad, s mateřskou církví jsme se rozešli v přátelském duchu. Tento postoj doposud uchovávám.)

Jubilant se svými syny...

Životní jubileum bratra Gyntra Pospíšila - 90 let života

Víme, že život je Boží dar, ale dlouhý požehnaný a plnohodnotný život – jak byste to nazvali?

Víme, že Bůh nás miluje.
Ale když to někomu prokazuje tak, že ho miluje déle – jak to nazýváte?

Víme, že Bůh je dobrý, ale když někoho nechává tu jeho dobrotu obdivovat více než jiné – jak to nazýváte? Víme, že život na zemi je krátký, ale když někomu Bůh tu krátkost ještě prodlouží – jak byste to nazvali?

Víme, že si nezasloužíme nic, ale když Bůh nás zahrnuje životem dobrými dary, zdravím, silou, moudrostí, přátelstvím, sborovou rodinou, dětmi, vnuky a pravnuky, pokojem, odpusťením, spasením a jistotou věčného života – jak to nazýváte?

To nemůže být náhoda, ani štěstí, ani omyl, ani zásluha.

Ale je to MILOST, PŘEBOHATÁ MILOST, NEZASLOUŽENÁ MILOST, DRAHOCENNÁ MILOST, ÚŽASNÁ MILOST, NEPOPSATELNÁ MILOST.

Za takovou milost může každý z nás poděkovat, ale jeden z nás dnes přece bude děkovat více.

On už děkuje déle než my, protože je nejstarší mezi námi. Nás milý bratr Gynter Pospíšil si připomíná 90 let života.

90 let Boží milosti, ochrany, požehnání, vedení i služby. 90 let je právě takové životní jubileum a velký mezník v životě, kdy se člověk dívá zpět a nevidí nic, než Boží nezaslouženou milost.

Dívá se dopředu a na nic se netěší, než na okamžik, kdy bude v přítomnosti Dárce této milosti.

Jan, když měl tu největší milost pokřtíti Pána Ježíše a uvěřit v Něho a stál v přítomnosti ztělesnění Boží milosti před Ježíšem Kristem, musel říci: „**Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí.**“ (Jan 1, 16)

Těmito slovy náš kazatel poprál a připomněl devadesátiny bratra Pospíšila celému sboru. Jsme rádi, že se bratr i v tomto vysokém věku zúčastňuje pravidelně všech shromázdění a svými modlitbami přispívá k budování sboru.

Za celý sbor mu přejeme slovy apoštola Pavla: „Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého“ (Rímanům 15, 13).

Karlovarští

Sláva Bohu na výsostech

Sláva Bohu na výsostech,
je to slyšet v těchto dnech,
ať to zazní v širém světě.
Králi králů, slavíme Tě.

Sláva Bohu na výsosti,
Bůh se sklonil z své milosti,
On je tady, radujme se,
On nám spásu z nebe nese.

Přišla doba nevídání,
záchrana je pro nás daná,
Ježíš přišel na tu zem,
zvést ta přišla s andělem.

Boha chvalme za spasení,
nastalo již rozednění,
ustoupila tmavá noc,
Pán Bůh přišel na pomoc.

Jásejme a zpívejme,
Spasitele vítejme,
On je Král náš, On je Pán,
jaký div byl vykonán!

Jako Dítě přišel k nám,
v Něm byl Pán Bůh přece sám.
Povolal též k spásě nás,
Slyšíme ten libý hlas?

Má duše Tebe velebí

Má duše Tebe velebí,
který trůníš na nebi.
Ty jsi nebe opustil,
k nám se lidem připojil.

Tam na stráních betlémských,
bylo anděle vidět na nich,
lidem přišli oznámit:
„Bůh příbytek zde chce mít.“

Pastýři se divili,
co to v noci viděli.
Bůh div velký učinil,
když noc v den proměnil.

Pastýři se ulekli,
když anděly zaslechli:
„Narodil se Spasitel,
smrti, hříchů Zbavitel.“

Narodil se nebes Král,
by lid Bohu přichystal.
Na sebe On hřich náš vzal,
oběť za nás vykonal.

On nás přišel Otci koupit,
do našeho srdce vstoupit,
v něm si chrám svůj postavil,
aby Otce oslavil.

Země Boha velebí,
i anděle na nebi,
i naše duše se zdobí,
Králi králů snoubí.

On pro Boha nás koupil,
do našich srdcí vstoupil,
chrám i oltář si v nich zbudoval.
Proti satanu postavil vál.

Blahoželanie

Dňa 7. 10. 2012 sme v našom zhromaždení v Podunajských Biskupiciach mali vzácnu udalosť. Okrem vdakyzdania za to, čo všetko nám požehnal náš drahý Pán, sme ďakovali Pánu Bohu aj za príkladný a službou naplnený život našich drahých Paulenovcov, ktorí sa z mlosti Božej dožili 60. výročia sobáša.

Dňa 5. 10. 1952 bolo pre Vás v mi-

loslavskej modlitebni vyprosené Božie požehnanie bratom kazateľom Jánom Kešjarom a Pán Boh spojil Vaše životy v jeden. Celých 60 rokov Vás sprevádzal, viedol, ochraňoval, bol Vaším Pánom a Kráľom. A mnohí z nás sme sa o tom mohli osobne presvedčiť. Pán Boh Vám požehnal dve deti – Zdenku s manželom Petrom Rapošom a Ivanu s manželkou Dankou, pát vnúčat a dve pravnúčatá Káju a Ládu. Nie je samozrejmostou, hlavne v dnešnej ľažkej a zlej dobe, že manželia sú si dlhé roky verní a bok po boku vedú prácou naplnený život na vinici Pánoej. Je to veľká Božia milosť, ktorá sa prejavila pri našich drahých – Bélovi, ako ho všetci voláme, a Betke.

Drahí naši Paulenovci, srdečne Vám preto blahoželáme a ďakujeme za všetko, čo ste položili na oltár Boží, za Váš príkladný, láskovu a službou naplnený život. Ešte v zhromaždení BJB na Vysokej ul. sa začala práca nášho brata dirigenta. Pán Boh ho obdaril mimoriadnym talentom, ktorý naozaj využíval už od svojej mladosti. Viedol tzv. „veľký“ spevokol, ktorý mal pod jeho vedením výbornú kvalitu a zároveň bol v zbere aj zvlášt-

nym duchovným spoločenstvom. Počas jeho vedenia spevokol slúžil pravidelne nielen na zhromaždeniach, slávnostiah a celocirkevných konferenciach, ale aj na rôznych významných podujatiach (ekumenických stretnutiach v Bratislave a Prahe, na kongresoch EBF vo Viedni v r. 1969, v Budapešti v r. 1993). Pri tejto nefahkej práci mu celý život po boku verne stála jeho drahá manželka Betka, ktorá bola vždy nadšená členka spevokolu. S láskou si spomíname na to, aký temperament vychádzal z každého pohybu a hlasu nášho drahého brata dirigenta dovtedy, kym sme to nezaspievali podľa jeho predstáv.

Ďakujeme Vám, drahí naši Paulenovci, za Vašu nesmiernu obetavosť a dlhorčné vytrvalosť, ktorú si skutočne veľmi väzime. Ale predovšetkým ďakujeme nášmu Pánovi za Vás, za Váš život, za to, že Vás stále máme medzi nami a že nám priopomíname Vašu vernosť na vinici Božej.

Nech Vás Pán Boh bohaté odmení a dá Vám ešte veľa síl, zdravia, pokoja, ochrany a Božieho požehnania.

S láskou a vďakou pokrvná a Božia rodina

Sbor byl živým společenstvím všech generácií. Nebyla to práce lehká, ale radostná. Stále na Aš vzpmínáme a máme tam kus srdce a mnoho priateľov.

Z Aše jsme odešli do Pardubic. Sbor nás přijal, Michal tam měl dobrou školu „Svítání“. Práce bylo dost – dvě stanice – také rekonstrukce. Boží požehnání bylo cítit a navázali jsme hodně přátelství. Po třech letech jsme se vrátili do Prahy. Kus srdce i mnoho přátel jsme zanechali i tam.

Jak se ti nyní daří v roli kazatele pro pastoraci ve vinohradském sboru?

Pastorace – to je moje obdarování a mám z ní radost, i když ne vždy jsou všechny skutečnosti radostné. V našem sboru pečuji spíše o starší a střední generaci, i když kontakty s mladými mi otvárají nové pohledy. Vedu klub seniorů, který je otevřený pro všechny. Je to misijní pole. Každý člen sboru touží po obecenství a chce být součástí sborové rodiny. Mým úkolem je povzbuzovat, sdílet Boží Slovo, naslouchat a je-li nutné, v lásce napomínat. Lidé musejí vědět, že je má Pán Bůh rád a že Mu na každém jednotlivci záleží. Přináší mi radost, že se bratři a sestry na mou návštěvu těší. Jednou za měsíc sloužím Božím Slovem na Vinohradech a jednou v Bělé pod Bezdězem. Zapojuji se do života sboru. Jsem vděčný Pánu Bohu, že mi dává ke všemu sílu.

Co přeješ čtenářům Rozsévače, co přeješ celé BJB v České i Slovenské republice?

Čtenářům Rozsévače přeji, aby ukazovali světu Boží lásku a svým životem, že stojí za to žít pro Krista. Přeji všem pohodu a pokoj do srdce a klidné prožívání dalších dnů. Celé naši BJB v Čechách i na Slovensku přeji, aby byla živou církvi otevřenou pro všechny hledající; aby se v ní rodily nové Boží děti a aby měly správnou péči. Dále, aby o každém jednotlivém sboru platilo: „Aj kterak se miluj!“ To je mojí celoživotní tužbou.

S bratrem kazatelem hovořil
Jan Titěra

Bratr kazatel V. Hejl slaví 70 let

Na svůj život s Pánem Ježíšem vzpomíná bratr kazatel Vladimír Hejl, který se dožívá 70 let. Přejeme bratrovi Boží požehnání a sílu do dalších let a dovolili jsme si položit mu několik otázek:

Můžeš nám stručně přiblížit své obrácení?

V roce 1949 jsem s maminkou přišel do sboru BJB na Vinohradech. Bylo to za bratra kazatele Burgeta. Navštěvoval jsem nedělní školu. V patnácti letech na evangelizačním shromáždění bratra kazatele Dvořáka ve sboru na Pankráci jsem vydal svůj život Pánu Ježíši a zanedlouho jsem byl pokřtěn. V té době byla na Vinohradech moc pékná mládež a já jsem se zapojil do práce. Vinohradský sbor byl mým druhým domovem.

Co rozhodlo o tom, že jste se spolu s manželkou rozhodli vzít čtyři děti do pěstounské péče?

S dětmi – Veronikou, Zsoltem a Františkem se seznánila naše dcera Vladka při svém pobytu na letním táboře dětí na Slovensku. To už neměli maminky a později zemřel i otec a děti byly dány do Diagnostického ústavu v Bratislavě. Veronika napsala Vladce a my jsme je jeli navštívit a jejich spontánní přívítání a objetí rozhodlo, že jsme se začali modlit, jak jim pomoci a pozádali jsme o svěření do pěstounské péče. Trvalo to devět měsíců, ale pak nám děti dali. Posledního Michala jsme si adoptovali později a Pán Bůh nám velice požehnal.

Jak si vzpomínáš na svoji stavební činnost v naší BJB?

Ve svém civilním zaměstnání jsem stavbař. Pán Bůh si to využil i v naší Jednotě.

Vedl jsem rekonstrukci a přistavbu naší vinohradské modlitebny v letech 1983–

1985 za úžasné spolupráce s bratrem Ing.

Arch. Danielem Mathauerem. V této době se konaly ještě československé konference BJB, a proto se do práce zapojila celá republika. Pravidelně po týdnu se střídaly brigády ze všech sborů. Při této práci jsme prožívali mnohé Boží zázraky, vytvářely se úžasné vztahy – na to se nedá zapomenout. Modlitebna byla slavnostně otevřena při 100. výročí sboru. Při mé kazatelské službě v Aši jsme přistavěli sociální prostory, halu a garáž, pomáhali nám brigádníci z Ameriky. V Pardubicích jsme udělali změnu interiéru, vyměnili okna, rozšířili sociální zázemí. Za své účasti ve Výkonné výboru jsem byl také členem stavební komise.

Tato práce mi přinášela radost a utvrzovala v Boží moci a velikosti.

Jak jsi prožil povolání do kazatelské služby? Jak jsi prožíval svoji službu v Aši a Pardubicích?

Od mládí jsem se zapojoval do sborové práce. Byl jsem učitelem nedělní školy, účastnil jsem se na vedení mládeže a byl jsem ve staršovstvu. Jako starší sboru jsem občas sloužil kázáním. Jednou mě osloвили bratři ze sboru v Teplé, zda bych nechtěl u nich sloužit. Dal jsem si podmníku, že se za to budu modlit dva roky. Opravdový modlitební zápas jsem vedl poslední půl rok. Pán Bůh mi v otázce povolání do služby dal svůj pokoj. Rodina to prožívala se mnou. Měl jsem rád práci ve stavebnictví a Pán Bůh mi v ní velice žehnal.

Pro mé nadřízené nebylo pochopitelné, že odcházím, ale vyšli mi vstříc.

Nestal jsem se však kazatelem v Teplé, ale v Aši. Mnoho lidí nechápalo, jak může Prázák jít do Aše, ale když si zamilujete lidi, zamilujete si i prostředí. V Aši jsem byl šest roků a Pán Bůh nám všem velice žehnal.

V Albánii přišlo na evangelizaci s Luisem Palauem na 20 000 lidí

Kolem 20.000 lidí se sešlo v albánské Tiraně na tzv. „tirananském festivalu“ misionáře Luise Palau, který se konal ve dnech 22.-23. září. Na shromáždění pod širým nebem projilo asi 2300 lidí vůli odevzdat svůj život Ježíši Kristu.

Dalších asi 80 rozhodnutí následovalo na neformální večeři s největšími byznysmeny a vládními vedoucími, kterou americký evangelista argentinského původu uspořádal.

Záznamy z této misijní cesty pak uvádějí, že před týdnem na setkání se stovkou žen, které mají slovo ve vládních institucích, se jich 62 „veřejně zavázalo k následování Krista“. Dalších 27 projilo zájem o následný kontakt. Následná péče, tzv. follow up, je hlavním tématem práce evangelizačního týmu s místními sbory. Misionářům jde o to, aby nově uvěřivší našli v místních sborech své domovy a potřeb-

nou péči. Palau se setkal s vedoucími mnoha denominací, mimo jiné také s arcibiskupem albánské římskokatolické církve.

Spolupráce se otevřela před 20 lety a navázány vztahy přinášejí ovoce i v tom, že vedoucí církve zvou své věřící k účasti na festivalu. V plánu také bylo setkání s metropolitou ortodoxní církve v zemi, ale to bylo na poslední chvíli zrušeno kvůli zranění, které patriarcha utrpěl pádem při mši.

Albánské církve označují festival na tiranském náměstí Matky Terezy za první svého druhu od roku 1967, kdy albánská vláda zavřela všechny církevní instituce a vyhlásila „čistě ateistický stát“.

Rádio 7, www.radio7.cz

Správa zo Srbska – slávnosť vyslania

Vnedelu 15. júla 2012 v sriemskom baptistickom zboru v Erdevíku, Vojvodina, bola slávnosť vyslania br. Lukáča Dudka s manželkou Marienkou do misijné práce v susednej dedinke Ľube. Táto misijná práca sa začala ešte pred štrnásťmi rokmi (najprv stretávaním sa po domoch, neskôr bol kúpený dom pre modlitebňu) prostredníctvom erdevíckeho zboru. Manželský pár Dudok verne pracuje a zotrváva v tejto službe aj nadalej. Touto slávnosťou vyslania bolo vlastne potvrdené toto dielo s prosbou Pánovi žatvy, aby aj ďalej žehnal túto prácu v misijnnej (sedemčlennej) stanici v Ľube. Kedže mnohí bratia a sestry na Slovensku poznajú rodinu Dudkovú, nech je táto správa malou výzvou pre modlitebnú podporu Božieho diela na Dolnej zemi.

Bratr Daniel Mathauser odešel k Pánu

Erik Poloha

V pátek 2. 11. 2012 jsme byli účastníci pohřbu našeho bratra Daniele Mathausera.

Odešel k Pánu v pátek 26. 10. 2012 dopoledne po necelých dvou týdnech hospitalizace. Zdálo se, že se s odchodem své manželky na věčnost - dne 9. září tohoto roku - dobře vyrovnal. Nicméně síly ho začaly rychle opouštět. Jako sbor jsme Pánu Bohu vděční za jeho život a službu. Bratr od dětství navštěvoval baptistický sbor na Vinohradech. Když mu bylo 14 let, obrátil se na výzvu anglického evangelisty Jamese Steewarta, který tehdy kázal v Praze, a 27. října 1935 byl pokřtěn. V tomté roce poprvé zasedl za varhany ve sboru a v této službě setrval přibližně 70 let. Sloužil také jako dirigent pěvec-kého sboru od roku 1945 a to celých padesát let. Znali jsme ho také jako architekta. I svou profesí posloužil nejen ve svém sboru, kde navrhl rekonstrukci a přistavbu modlitebny, která byla zrealizována ke 100. výročí sboru, ale také posloužil dalším sborům v Česku i na Slovensku s rekonstrukcí, či výstavbou 20 modliteben. Bratr posloužil celé jednotě také úpravou mnoha písni ve zpěvniku Bratrské písni.

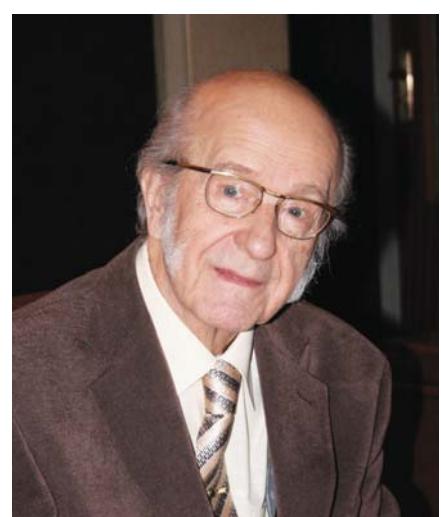
Se svou manželkou žili spolu téměř 70 let. Měli tři děti, syny Radvana, Libora a dcera Daniela. Dožili se i pravnoučat.

Málokому z nás Pán života i smrti dává dožít se tak dlouhého věku, bratr Daniel Mathauser se dožil 91 let.

Velmi podstatné však je, že do svého života přijal Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Jeho připravenost setkat se s Ním na věčnosti mi potvrdil i na smrtelné posteli.

Měl jsem možnost bratra navštívit tři dny před jeho skonem.

V Ježíši Kristu má každý naději na vzkříšení a věčný život. Otázkou pro každého z nás zůstává, zda je Ježíš skutečně naším Pánem a Spasitelem. Pokud ano, potom nemusíme mít obavy ze smrti, ale můžeme se těšit na věčný život a tento časný žít pod vedením Ježíše Krista.

KONCIL EBF 2012 Daniel Kuc

Letošní Koncil Evropské baptistické federace (EBF) byl slavnostně zahájen společnou bohoslužbou a večeří v moderním prostoru berlínského baptistického sboru v Schönebergu. Vše ostatní už probíhalo v Elstalu, na západ od Berlína, kde mají němečtí baptisté v prostoru bývalé olympijské vesnice (později ruských kasáren) rozsáhlý komplex svého ústředí, teologického semináře i domova pro seniory.

Vyslechli jsme zajímavé vyprávění prezidenta Hanse Guderiana a tajemníka Tony Pecka o situaci baptistů v Evropě a na Blízkém východě, tak jak ji osobně prožívají na cestách po jednotlivých jednotách. Sdíleli svou radost z velkých konferencí na Ukrajině a v Rusku, ale i své obavy o zkoušené bratry v Egyptě a ostatních zemích „arabského jara“.

Určitě nejzávažnějším bodem našeho jednání bylo rozhodování o budoucnosti IBTS. Jenerálka je finančně dlouhodobě ztrátová a východní jednoty si postupně vybudovaly své teologické semináře. Dozorčí rada IBTS proto přišla s návrhem, který byl Koncilem EBF přijat: zámek na Jenerálce se prodá a využije se nabídka nizozemských baptistů přestěhovat IBTS do Amsterodamu, kde budou spolu v daleko skromnějších podmínkách ústředí a seminář nizozemských baptistů i kancelář EBF a právě IBTS. Rozhodlo se přejmenovat IBTS na **Mezinárodní centrum baptistických a anabaptistických studií a sídliště bude v "Baptist House in Amsterdam"**. Jeho prioritou bude poskytovat ve spolupráci s Amsterodamskou

univerzitou doktorandská studia baptistické identity a dědictví. V diskuzi, která předcházela, zazněla mimo neúprosné řeči čísel (díky ekonomické krizi podobné omezení svých aktivit řeší mnohé západní jednoty) především lítost ze ztráty prostoru pro setkání baptistů z různých evropských zemí, ale i obava o osud rozsáhlé knihovny, která na Jenerálce je. S vděčností si Koncil připomněl deset let trvání úspěšného projektu Indigenous Missions Partnership (IMP) – Partnerství v domácí misii, prostřednictvím kterého je podporováno asi 50 místních zakladatelů nových sborů v 25 zemích. BJB díky tomuto programu podporuje nový sboreček v arménském Jerevanu.

Povzbudivým momentem byl příspěvek britských baptistů o hrnutí „Incarnate Network“, což je síť malých baptistických společenství, která se svou formou radikálně přizpůsobila svému okolí a zasahuje tak evangeliem nové lidi.

Společným důrazem zpráv jednotlivých odborů (misijního, sester, mládeže, teologického...) byla vděčnost za vzájemné obohacení v různosti, která mezi námi je. Zaznělo několik svědeců o tom, co Bůh v našich sborech dělá. Za člena EBF pak byla přijata velmi volně organizovaná síť irských baptistů. V

pátek dopoledne nás oslovil host, prezentant BWA, John Upton. Na základě příběhu o nasycení zástupu mluvil o vizi pro 21. století, o Ježíši mezi námi, jehož poznávacím znamením není Bible v ruce, ale chléb, který jeho ruce lámou potřebným!

Jako česká delegace (Daniel Kuc, Iveta Procházková a Michal Petratr) jsme přijali pozvání do kanceláří Evropské baptistické misie a domlouvali možnosti další spolupráce, zúčastnili se krátkého setkání malých evropských jednot a měli možnost mnoha osobních rozhovorů s bratry a sestrami z celé Evropy. Díky Bohu za podobné příležitosti. Na příští rok jsme zváni na Koncil do Bratislavu.

v Evropě spojené spíše s venkovským prostředím. V Rumunsku je přes 1700 baptistických sborů s celkovým počtem více než 98 000 členů.

Křesťan dnes

Poděkování

Ráda bych poděkovala prostřednictvím Rozsévače všem bratřím a sestrám z České i Slovenské republiky za milá, srdečná a velice povzbudivá přání k mým 90. narozeninám. Všechn přání si velice vážím!

Vaše v Kristu spojená
Eva Titěrová

Baptisté diskutovali v Rumunsku o stěhování členů z venkova do města

Mnoho sborů v Evropě trpí odchodem svých členů z vesnických oblastí do měst. Vesnické sbory se zmenšují, městské naopak rostou. To působí mnoho problémů. Jak je řešit a jak mohou vesnické i městské sbory zůstat misijní? Na toto téma vedli diskusi účastníci Misijní konference, kterou pořádala Evropská baptistická federace (European baptist federation – EBF). Uskutečnila se blízko rumunského Aradu. Místo konference nemohlo být vybráno lépe, jak řekl Michael Kisskalt, předseda Odboru misie a evangelizace EBF. Počet členů vesnického sboru blízko rekreačního centra Rumunské baptistické jednoty klesl na pouhých 7 členů. Konference se zúčastnilo na dvacet pět účastníků z patnácti zemí. Stuart Murray Williams, britský specialist na cirkevní rozvoj ve městech a vedoucí iniciativy „Urban Expansion“, mluvil o rozvoji křesťanských sbo-

rů v metropolitních oblastech Velké Británie a poukázal na význam měst v Bibli. Je přesvědčen, že křesťané musí mít otevřený postoj ke změnám ve městě, kde se setkávají různé kultury a světonázory, a neschovávat se na předměstích střední třídy. Ian Bunce, ředitel Misijního odboru baptistické unie Velké Británie, mluvil naopak o novém trendu, kdy se více a více lidí stěhuje zase z velkých měst na okraj, na venkov, a mají pak problémy s tamním životním stylem, který je orientován hodně na vztahy. Na vesnici nemůže žít nikdo anonymně, tak jak je to možné ve velkém městě. „Každý, kdo se stěhuje na vesnici, musí být připraven žít jako vesničan,“ řekl Bunce. Během diskuse mezi účastníky vyšlo najevo, že život ve městě – život mnoha kultur a náboženství, individualismu a konzumu – je výzvou pro všechny členské jednoty EBF. Nicméně, obecně je baptistické hnutí

O službě žen v církvi

Odpověď sestře I. Kultové

Vycházím pouze z písma svatého Bible – Božího slova, které je i v této otázce velice jasné a nekompromisní (to je hned v úvodu mezi námi zřejmý rozdíl).

Ano, ženy mají ve službě v církvi své místo: „**Podobně starší ženy at' se chovají důstojně, at' nepomouvají a nepropadají přílišnému pití vína. At' vyučují mladší ženy v dobrém a vedou je k tomu, aby měly rády své muže a své děti, byly rozumné, cudné, staraly se o domácnost, byly laskavé a poslouchaly své muže, aby Boží slovo nebylo zneváženo“ Titovi 2, 3-5.**

V otázce podílu na bohoslužbě mají stejně jak muži i ženy právo. Ano, účastnit se mnohých úkonů - na to mají ženy právo, avšak do určité míry. Jak muži, tak ženy mají v církvi své nenahraditelné místo. Starší žena, jak již bylo zmíněno v Titovi, at' vyučuje mladší ženy a děti. A čemu je má učit, je tam také zmíněno.

Přes to všechno nejkontroverznější je tento text: „**Ženy nechť ve shromázdění mlčí. Nedovoluje se jim, aby mluvily; mají se podřizovat, jak to říká i Zákon. Chtějí-li se o něčem poučit, at' se doma zeptají svých mužů; ženě se nesluší mluvit ve shromázdění.“ 1. Korintským 14,34-35.** At' se k tomu postavíme a obhájíme si cokoliv, text jasně říká, že ženy nemají mluvit ve shromázdění. Samozřejmě to neznamená, že mají mlčet, když je čas modlitby, ale hlavně mají mlčet při nejrůznějších sporech a při otázce ohledně zákona. Jak to dopadá, když žena nemlčí, moc dobře známe a to už z prvních stránek knihy Genesis. Podobný syndrom Evy v pozici Adama vidíme i v dnešní době v církvích. Ženy zaujmají stannoviska a jsou v pozici, která je určena pouze mužovi, a pak se divíme, proč je v církvi mnoho problémů. Celý problém je jasně definován slovem písma: „**Žena nemá mít moc nad mužem, nýbrž má se nechat vést“ 1. Timoteovi 2,12.** Dnes je to žel v církvi obráceně a to, i kdybychom se proti tomu stavěli jakkoli, je Boží pravdivé slovo. Můžeme se pokoušet najít výmluvy či komentáře, ale od tohoto slova není možné upustit nic.

Pavel vysloveně nic takového neschvaluje – aby totiž žena učila. Opět i zde nemáme nic o tom, že by žena sama vyučovala. Pokud je pod autoritou muže: „**Ženy, podřizujte se svým mužům, jak se sluší na ty, kdo patří Pánu“ Koloským 3,18.Žena nemá mít moc nad mužem, nýbrž má se nechat vést“ 1. Timoteovi 2,12.**

- může se spolupodílet na službě. O samostatném vedení shromázdění ženou nic nečteme. Jedna část písma nemůže popírat jinou část. Bůh si nebude protiřečit ve svém slovu.

Pán Bůh zjevil apoštolovi Pavlovi veliké tajemství a dal nám jej zapsat v **Efezským 5, 22-33: „Ženy, podřizujte se svým mužům jako Pánu, neboť muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve; on je zachráncem těla. Ale jako církev je podřízena Kristu, tak i ženy ve všem svým mužům. Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal, aby ji posvětil, když ji očistil vodní koupelí v slovu, aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná. Taktak jsou povinni i muži milovat své ženy jako svá těla. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. Neboť nikdo nemá své tělo v nenávisti, ale živí je a pečeje o ně, jako i Kristus o církvi. Vždyť jsme údy jeho těla, z jeho masa a z jeho kostí. Proto opustí člověk otce i matku a přilne ke své ženě, a budou ti dva jedno tělo.‘ Toto tajemství je veliké; vztahuji je však na Krista a na církev. Ale také jeden každý z vás at' miluje svou ženu jako sám sebe a žena at' se bojí svého muže.“**

Muž i žena jsou si před Pánem Bohem rovni ve své hodnotě i podstatě a v otázce soteriologie není mezi nimi rozdíl. Uvádí to jasně list **Galatským 3, 28: „Již není Žid ani Řek, již není otrok ani svobodný, již není muž ani žena, neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“** Ale z konceptu celého Písma jasně vychází, že mají naprostě jinou roli!

Tento obraz je tak hluboký, že se dotýká samotné Trojjedinosti našeho Boha! Pán Ježíš je plně Bohem i člověkem a svým Božstvím je rovnocenný Otci, přesto je mu svoji roli ve všem podřízen! Stejně tak žena je plně člověk jako muž, ale má se muži podřizovat – tak jako je Pán Ježíš podřízen svému Otci! Rozumíme vůbec tomu?

1. Korintským 11, 3: „Chci, abyste věděli, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh. 1 Korintským 15:22-28: „Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni. Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi, potom bude konec, až Kristus odevzdá království Bohu a Otci a zruší každou vládu, každou vrchnost i moc. Neboť on musí kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod jeho nohy. Jako poslední nepřítel bude zahlena smrt. Neboť všechno podřídil pod jeho nohy.‘ Když však řekl, že je všechno podřízeno, je zřejmé, že

všechno kromě toho, kdo mu všechno podřídil. A až mu podřídí všechno, pak i sám Syn se podřídí tomu, jenž mu podřídil všechno, aby byl Bůh všechno ve všem.“

Navíc vztah muže a ženy má svoji slávou odrážet něco mnohem slavnějšího, než je manželství samotné! A to jak odhaluje apoštol Pavel v 5. kapitole dopisu Efezským - Vztah Krista a Jeho Církve!!!

A to se opravdu v církvi děje, žel i v tom negativním slova smyslu. Jelikož již mnohé církve přestávají být podřízeni živému Ježíši Kristu a Jeho – neměnnému, neomylnému, nadčasovému, věčnému, bezchybnému – plně inspirovanému Slovu. Hlavou mnohých mužů již dávno není Pán, není se tedy čemu divit, že se ženy ujmají vedení! Navíc je nutné zdůraznit, že kdo se tomuto učení Písma o postavení a roli ženy v církvi protiví, nepohrdá člověkem, ale samotným Bohem. Může se oháňet „láskou“ či údajným vedením „duchem“ (těžko rozlišit jakým, ale věrně o tom hovorí text ze Zjevení – list do Thyatir).

Bude-li negativní vývoj pokračovat, pak nás sňatky homosexuálů v církvi za několik let a jiné ohavnosti už opravdu ani nepřekvapí! Touha mého srdce je jediná a je popsána zde: **2. Timoteovi 2, 24-26: „Pánův otrok se nemá hádat, nýbrž má být přívětivý ke všem, schopný učit, má být trpělivý a v tichosti kárat odpůrce. Snad jím dá Bůh pokání k poznání pravdy, a proberou se z Ďáblovy léčky, do které byli od něj chyceni, aby činili jeho vůli.“**

A Slova Pána Ježíše nakonec: **Matouš 5, 17-19: „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane. Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších příkázání a tak učil lidem, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by však zachovával a učil, bude v království nebeském vyhlášen velkým.“**

Petr Bača

Poznámka: Redakčně dosti kráce- no, celý příspěvek si lze vyžádat na petrbaca@gmail.com

OBSAH ROČNÍKA 2012

Obsah uvádza
názov článku, autora, stranu
a číslo časopisu v roku 2012

Úvodníky

- Angažovaný kresťan (S. Kráľ) 3/2
- Blaze tomu, kdo dává (M. Titěra) 3/7
- Boh nás vidí a je s nami (J. Pribula) 3/6
- Boh nemá záľubu v smrti hriešnika (S. Baláž) 3/10
- Jak obstáť v utrpení (E. Titěrová) 3/9
- Je Boh reálny? (E. Pribulová) 3/4
- Nechme vstoupit lásku (M. Horáčková) 3/5
- Spatné zprávy, dobré zprávy...nejlepší zprávy (J. Titěra) 3/1
- Velikonoční příprava (M. Kern) 3/3
- Z čoho sa Boh raduje? (S. Kráľ) 3/8

Duchovné úvahy

- Bezděčná rozptýlení (D. Wilkerson) 10/4
- Biblická definice lásky (D. Juster) 6/5
- Boh je dobrý, má s nami dobré plány (Dkva) 8/5
- Boží láskyplné jednání (M. Horáčková) 8/5
- Boží poslání (G. Wilkerson) 9/8
- Cez utrenie dozriev pre večnosť (PP) 8/9
- Cirkev Boží slávy! (D. Wilkerson) 10/3
- Danielovo kajícne srdce (D. Wilkerson) 9/4
- Dávajte a bude vám dané (J. Szöllőš) 4/7
- Dávanie 4/7
- Duchovný boj - pancier spravodlivosti (J. Stupka) 16/8
- Duchovný boj (J. Stupka) 10/6
- Důležitost Boží slávy (D. Wilkerson) 8/4
- Existuje Bůh? (V. Pospišil) 7/4
- Izajáš 13 a poslední časy 9/8
- Jak jsem našel odpověď (N. Lica) 4/4
- Jak mocná je modlitba (M. Horáčková) 9/6
- Kalich (V. Pospišil) 7/3
- Kde sú Tvoje poklady? (JC) 13/7
- Kdo byl Ten který se v Betlémě narodil? (V. Pospišil) 9/10
- Když se dostaneme do pasti (G. Wilkerson) 9/9
- Klíč k pravde (B. Graham) 7/5
- Kto je pre mňa Ježiš? (J. Szöllőš) 5/4
- Naslouchání Bohu (D. Wilkerson) 9/6
- Nejdůležitější úkol církve (N. Lica) 5/8
- Neporuštelná smlouva
- Panovník vidí a může učinit všechno (M. Horáčková) 11/4
- O požehnání pozdějšího věku (B. Graham) 7/9
- Opouštění a zapomínání (D. Wilkerson) 10/1
- Ovocie ducha (J. Stupka) 10/2
- Pane, nauč nás modliť sa! (A. Balážová) 8/6
- Poznání Hospodinových cest (D. Wilkerson) 11/2
- Příprava na budúcnosť (J. Szöllőš) 6/1
- Přiblížení se k Němu (D. Wilkerson) 8/8
- Sedm otázk vzkříšeného Krista (J. Titěra) 6/3
- Setkání se Vzkříšeným u prázdného hrobu (V. Pospišil) 6/3
- Slabosti naší doby je povrchnost a tak se otevírají brány antikristovi (M. Kern) 9/3
- Svedčíme, alebo mlčíme? (S. Kráľ) 4/8

- Šest spôsobov, ako lepšie chápať Bibliu (L. Počai) 8/3
- Tri klúče ku svätosti (L. Počai) 11/1
- Vlažné srdce (G. Wilkerson) 8/7
- Vy sa teda modlite takto (D. Majerová) 6/6

História

- Abraham „průzkumník“ v Egyptě (V. Pospišil) 7/4
- Diakon Filip (P. Kopčok) 11/7
- Jak jsem se potkal s B. Hubmaierem (M. Čížek) 11/10
- Jak se rodil Nový zákon (V. Pospišil) 9/1
- Jeroboám (V. Pospišil) 10/8
- Otrot Josef záchrance Egypta (V. Pospišil) 14/6
- Pečáte Jeremiášových väznielov objavené! (prel. M. Lapčák) 11/7
- Synové Jákobovi (V. Pospišil) 10/7
- Začiatky spolku Modrého kríža v Kysáči (V. Rohazkova) 9/2
- Zidovské chrámy v diaspoře (V. Pospišil) 10/9

Svedectvá – skúsenosti

- A Boh láska je (M. Szepová) 12/2
- Aj keby figovník nevypúcať (A. Kerekrétyová) 8/3
- Akým som pastorom pre druhých ľudí? 8/9
- Anděl na karlovarské kolonáde (B. Sedláčková) 10/4
- Boh na mňa pamäta a ujíma sa ma (RM) 8/4
- Bože, Ty si moju záchrannou (F. Kríž) 12/7
- Budeš rozsieváť pravdu (F. Kríž) 12/8
- Bůh byl všude se mnou (M. Pokorná) 12/8
- Bumerang sa vracia (F. Kríž) 9/5
- Děda a vnuk (L. Hallerová) 11/4
- Drobná svědectví jsou důkazem (J. Hnátek) 12/8
- Emka (E. Krasňovská) 4/9
- Hodnoty (L. Počai) 8/10
- Jak mluvíme o druhých? (M. Horáčková) 9/8
- Jist v lokete Ježíšových (J. Baláž) 15/7
- Krásni v Kristu (N. J. D.) 16/1
- Len jedno je isté – Pán Ježiš je môj Spasiteľ (M. Vdoviak) 12/6
- Len v Bohu utíší sa moja duša (K. Majerová ml.) 11/6
- Měli otevřené dveře i srdce 10/10
- Moja limitovanost (IP) 8/8
- Nechajme sa viesť Ježíšom (E. Oravská) 13/2
- Nie je zármutok, ako zármutok (EP) 9/9
- Niečo za niečo (L. Dzuriak) 14/6
- Nové prikázanie vám dávam (F. Kríž) 10/10
- Pokladám iných za hodnejších od seba (S. Kráľ) 8/4
- Povídka o dvoch láskách a zrade (J. Nesrsta) 11/6
- Prázdná židle bude obsazena (M. Horáčková) 7/10
- Prinášať Bohu seba samého ako obet (ŠA) 8/4
- Příběh vytopeného skladu (P. Mečkovský) 9/5
- Rozhodujúci krok (L. Počai) 12/1
- S Bohom nikdy nie si osamelý, aj keď si sám (AŠ) 10/10
- S Boží pomocí (V. Pospišil) 13/3
- S kým bankujete? (Ž. Praženicová) 13/1
- Svědectví babičky Ludmily (L. Halterová) 15/2
- Svedectvo Ester (dcéra Ester) 12/7

- Vánoce, to je doba dárkov (V. Pospišil) 10/10

- Vánoční cukroví (V. Pospišil) 10/10
- Večnosť nie je ospravedlnenie lenivosti (SŠ) 12/6
- Vráťme Vianoce Ježišovi! (R. T. Čížmar) 9/10
- Vstanem a pôjdem k svojmu otcovi (-vian-) 12/3
- Vstúpte do Jeho brán (D. Bšová) 13/6
- Všemohúci Pán (J. Baláž) 12/1
- Všetko môžem v Kristovi (RH) 8/8
- Žiť ako Božie milované dieťa (M. K.) 10/5

Misia

- Baptistická misie v Moldávii (VV BJB) 6/9
- Církev a jej sociální zodpovednosť - Konference EBAid (M. Růžička) 9/4
- Jak žijí děti pronásledovaných křesťanů (E. Titěrová) 11/3
- Když Barma není daleko (M. Kern) 11/1
- Kostel na Iodi (J. Zdráhal a P. Kolek) 14/4
- Misia medzi seniormi (E. Pribulová)
- Misia sa deje mimo kostolov a modlitební (O. Garaj) 13/8
- Nabídka misijního autobusu Bus4life 18/8
- Rozhovor po Evangelizaci ve Zlíně (J. Titěra) 6/4
- S Biblí v ruce při čestním okruhu (E. Titěrová) 13/8
- Služba manželů Semjatičových v Izraeli koncí (M. Kern) 16/4
- Teenstreet (L. Smilková, N. Střížová, B. Žitná) 15/4

Správy

- Americký evangelista a motivační řečník bez končetin Nick Vujicic se oženil 17/2
- Baptisté diskutovali v Rumunsku... 15/10
- Baptisté proti otroctví, Prohlášení (VV BJB) 16/1
- Britský parlament bude rokovať o zmene definície manželstva 17/3
- Brno čte Bibli 17/3
- Den matek (R. Novotný) 12/4
- Fórum kresťanských inštitúcií začalo kampaň na podporu volnéj misie 17/2
- Franklin Graham odsúdil bombový útok na sudánsku biblickú školu 17/2
- Franklin Graham oslovil 36 000 ľudí 18/9
- Jicchak Šamír 1915-2012 17/8
- Jubilejný šedesátá Národní modlitební snídaně (E. Titěrová) 16/5
- KBS nesúhlasí so zriadením osobitného výboru pre práva LGBT 18/9
- Koncil EBF 2012 v nemeckém Elstalu (D. Kuc) 15/10
- Koncil Evropské baptistické federace 17/1
- Mučedníctví v Jemenu 16/4
- Nigérijská velvyslankyňa na Slovensku o situácii v Nigérii 15/1
- Predplatné na rok 2012 17/1
- Radost z dávání - (generální tajemník BWA Nevill Callam - přel. M. Brücknerová) 16/5
- Restauraci, které darují obedy pro armádu spásy, v Brně ubývá 15/1
- Rezoluce Evropského parlamentu napadá pojem rodiny 17/3
- Správa zo Srbska - slávnosť vyslania 14/10
- Sun Myung Moon 18/9
- Škotští biskupové jsou proti tzv. homosexuálním manželstvím 18/9
- Třetina Čechů přiznává nevěru... 18/5
- V Albánsku přišlo na evangeliaci

s Luisem Palauem na 20 000 lidí 14/10
 V Nigérii je po útoku islámistické sekty dalších 17 zavraždených a několik desítek zraněných 16/1
 WEA podporila Medzinárodný týždeň manželstva za účelom premeny národov 18/1
 Zápisky z Koncilu EBF (L. Hallerová) 8/1
 Zástupci členov Ekumenické rady cirkve v ČR se sešli ke společným modlitbám v rámci Aliančního týdne modliteb 15/1
 Záujemcovia o štúdium teológie a katechetiky 17/1
 Zprávy o pronásledování v Bělorusku (S. Vránová) 8/2

Zbory

„Mezinárodní“ křest v Brně (P. Coufal) 17/8
 40 let modlitebny BJB v Pusté Rybné (D. Kašpar) 18/7
 Allen Buchanek opět navštívil naše sbory 6/4
 Američania prišli do Jelšavy (D. Hrvánková) 18/7
 Baptická mládežnická konferencia 2012 (L. Králová) 14/3
 Bratři a sestry v USA a Kanadě na nás myslí (M. Kern) 6/8
 Dobre nám je, zostaňme tu... Nie, realita volá! (E. Pribulová) 2/9
 Horlivost, víra a trpělivost (M. Horáčková) 15/9
 Instalace nového kazatele Vikýrovického sboru (M. Stehlíková) 17/6
 Kazatel sboru BJB v Ostravě 17/7
 Kazatelský kurz BJB (L. Šíp) 7/7
 Konferencia OS BJB Bernolákovo 2012 14/7
 Krst v Košiciach (D. Š.) 2/3
 Křest v Chebu (M. Křivánková) 15/9
 Mimoriadna príležitosť pre strednú generáciu (M. Kešjarová) 2/7
 Misijní konference BJB - Vysoké Mýto 17/8
 Nebo plné ľudí rôznych rás (J. Vdoviaková) 2/2
 Nový muzikál - Zaslíbená země (J. Titěra) 18/3
 Ohlasy z Mládežníckej konferencie v Banskej Bystrici 15/3
 Pastorální konference v Kroměříži 2012 17/4
 Pobyt Čjunů na Pusté Rybné (M. Kern) 12/9
 Postrehy zo skupiniek 14/7
 Radost v nebi aj Ašském sboru (V. Dušek) 16/6
 Setkání se sestrami v USA a Kanadě (I. Kernová) 14/8
 Sjezd delegátov BJB v Lovosicích (M. Kern) 13/5
 Slávnost v Mikulově (V. Petratur) 11/9
 Slávnosť vďakyzdzania spojená s oslavou 125. výročia založenia zboru BJB v Bratislave 2/10
 To chce čas (I. Staroň) 2/5
 Uvedení Petera Bačí do služby kazatele zboru v Jablonci n/N. (K. Hýsek) 2/1
 V Sokolově přivítali Allena Buchanka (M. Horáčková) 2/4
 Veľkonočná nedele 8. 4. 2012 v Banskej Bystrici (P. Synovec) 10/5
 Veřejné čtení Bible v Blansku (M. Horáčková) 13/5
 Víkend pro manželské páry 17/4
 Zabalené v modlitbě (M. Horáčková) 2/6
 Zveme vás na konferenci BJB, odbor sester Slovensko 16/4

Gratulácie, spomienky

Blažoželanie - 60.výročie sobáša - Paulenovci 13/10
 Bratr Daniel Mathauser odešel k Pánu (E. Poloha) 14/10
 Bratr Jaroslav Pospišil slavil 60. narozeniny (J. Titěra) 17/6
 Bratr Józa Novák slaví (M. Horáčková) 14/9
 Bratr kazatel Vlastimil Pospišil oslavil své 80. narozeniny (J. Titěra) 14/2
 Fajmonovi slavili výročí (syn Vladimír) 13/7
 Jubileum sestry Aleny Švecové 14/1
 Kolik je vašim rodičům? 60 let (M. Jersák) 15/5
 Miloš Šolc - blahopřání k 70. narozeninám (J. Titěra) 14/5
 Nás deväťdesiatník - br. Peter Surovček 13/7
 Pastorace je moje obdarování (J. Titěra) 13/10
 Poděkování (E. Titěrová) 15/10
 Rozloučení se sestrou Karlou Holubcovou 14/1
 Rozlúčka - Mikuláš Fedák 1953 – 2011 14/1
 Srdečné blahoželanie sestre Božene Kováčovej - 93 rokov (R. D.) 13/3
 Významné životní jubileum sestry Evy Titěrové (Redakční rada) 11/8
 Zlatá svatba manželů Jaroslava a Elisabety Hružových (sbor BJB Žatec) 13/4
 Životní jubileum bratra Gyntra Pospišila - 90 let života (Karlovartští) 12/10

Rôzne

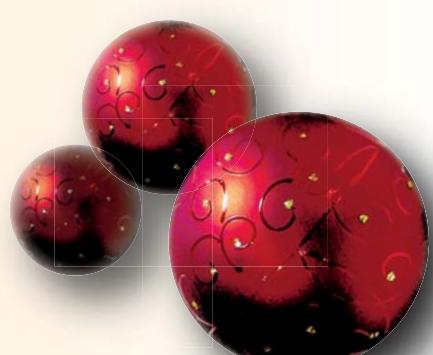
Angažovaný křesťan (V. Pospišil) 4/2
 Arménie - kresťanská země pod Araratem (L. Šíp) 6/7
 Blízšie k Bohu, bližšie k ľuďom (S. Kráľ) 14/9
 Božia „reality show“ (J. Szöllőss) 4/10
 Brněnská tisková misie oslavila 20 let svého trvání 6/10
 CampFest 2012 (M. Paštrnáková) 2/8
 Co je ve stáří důležité? (E. T.) 16/3
 Co s generačními problémy? (E. Titěrová) 5/3
 Co znamená víra pro lidi v postmodernizmu (přel. E. Titěrová) 9/7
 Český biblický institut 18/6
 Čo ľudské oko nevidelo a na ľudské srdce nevstúpilo (Zbor v Liptovskom Mikuláši) 17/9
 Čo sa skrýva v myšlienkach? (red.) 9/4
 Dobre nám je, zostaňme tu... Pohľady sestier na tohtoročné stretnutie (E. Pribulová) 13/9
 Dodávka se SPZ 1K9 1325 (J. Titěra) 18/8
 Dorkas (J. Nagajová) 8/9
 Dovolená s Ježíšem (V. Pospišil) 6/6
 Festival kresťanského umění v Praze (O. Grytsyk) 16/7
 Festival Naděje v Budapešti (připr. J. Titěra) 16/7
 Jak být služebníkem ve vedoucí pozici (T. Timi) 10/5
 Jak to bylo s vírou Karla Maye (přel. E. T.) 18/5
 Kam vedou naše kroky? 18/2
 Kauzy minulosti se opakují (M. Horáčková) 8/7
 Korejští baptisté (M. Kern) 16/6
 Kresťan(stvo) a politika (J. Szöllőss) 5/2
 Která generace je důležitá (V. Pospišil) 4/3
 Milí čtenáři Rozsévače! (J. Titěra) 9/10

Na prahu nového roku (js) 8/1

O čem jsou vlastně Vánoce (B. Matzel) 7/10
 Odpočinek (E. Titěrová) 5/6
 Po 2700 letech se židé vracejí zpět z Indie do Izraele 17/7
 Počátek rodiny (V. Pospišil) 12/5
 Polemika - Duchovní služba žen v církvi (I. Kutlová) 17/9
 Polemika - O službě žen v církvi (P. Bača) 16/10
 Polemika (Redakce) 18/8
 Pomoc lesům na Karmelu (K. Káňa) 15/6
 Potrebuje kresťan dovolenkou? (S. Baláž) 4/6
 Potrebujeme rekonstrukciu (Janyca) 16/9
 Pozvánka na zájezd do Izraele - 2013 (J. Marek) 9/9
 Pramene nádeje - cesta strednej a východnej Európy od holokaustu po zmierenie (A. Balážová) 4/5
 Pravda je nesmrtelná (M. Rothkegel) 11/9
 Přání sestrám (M. Horáčková) 8/1
 Rozsiveč - Boží dar a či Boží zázrak? (R. Dvořáková) 8/1
 Smysl utrpení a nemoci v životě kresťana (JU) 5/9
 Túžby z Božieho pohľadu (BB) 15/7
 USA: Končí doba mega-sborů? (E. T.) 16/3
 Užitečné trápení (M. B. Schlink) 4/9
 V Číně je považováno křesťanství za moderní 17/7
 Ve víru starostí - Vánoce přicházejí 4/10
 Verne spravovať aj časné veci (M. Kolařík) 8/7
 Viete, čo budete robiť prvý piatok v marci? (J. Cihová) 10/1
 Vysoko a hluboko (D. Block) 7/7
 Za mnou už nechodte (jt) 9/9
 Zachariáš oněměl (M. Horáčková) 7/10
 Zeptali jsem se za vás (M. Horáčková) 18/4

Básne

Ešte som sa nenaučil čakať (M. Kondač) 20/1
 Má duše Tebe velebí - báseň 12/10
 Mamince - báseň (M. Rafajová) 20/5
 Návrat - báseň (O. Betko st.) 20/2
 Návrat - báseň (O. Betko st.) 9/3
 Nehovor mi - báseň (C. Booker) 20/8
 Pane Ježíši,...báseň (J. Gnanabaram) 4/10
 Pod jabloňou - báseň (O. Betko st.) 14/8
 Pomôž mi - báseň (J. Kučera) 20/8
 Potrebná rezerva - báseň (Vaška) 20/7
 Potrebná rezerva - báseň (Vaška) 20/9
 Pri Múre plácu - báseň (J. Kučera) 9/6
 Sláva Bohu na výsostech - báseň 12/10
 Starí, mladí ...báseň (J. Kučera) 5/3
 Velký pátek - báseň (M. Rafajová) 20/4
 Viera, nádej, láska - báseň (S. B. D.) 20/6
 Vím, že Vykupiteľ môj živ jest - báseň (M. Rafajová) 20/3
 Vyvýšenosť lásky - báseň (O. Betko st.) 12/5
 Zákon lásky - báseň (S. Baláž) 6/5

ŽIJEŠ V OČAKÁVANI NAJVÄČŠEJ NÁVŠTEVY?

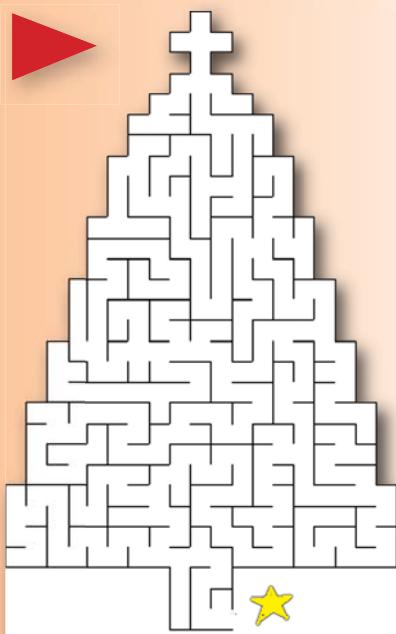

Pripravuje Miriam Kešjarová

VIANOČNÁ OMAĽOVÁNKA

VIANOČNÉ BLUDISKO

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu, vaše články záradíme podle témat.

Články prosím zasílejte v rádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. **Texty nijak neupravujte**, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání tzv. Entrem na konci řádků. Dokumenty, prosím, posílejte jako doc., ne jako docx. Texty na inzerci zasílejte bez grafických úprav, náš grafický technik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by mely mít vysoké rozlišení v nejvyšší možné kvalitě ...JPEG, EPS nebo TIFF, nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, zapište písmo do krivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu Word.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky.

ZRINKO
Rozsívač
Rozsievac

čas? Som nešťastná a potrebujem sa s niekým porozprávať. Prosím, stačí mi pári minút.“ Prosebne hľadela na našu ženu.

„Nie, prepáčte. Nemám ani sekundu na vás.“ Čakám návštevu.

Dvere sa s buchotom zavreli. Žena pobehovala s prachovkou po izbe, keď sa už po tretíkrát ozvalo známe: KLOP, KLOP, KLOP!

„No, to je už naozaj vrchol!!! Kto ma zasa otravuje?!“

Vo dverách stál malý chlapček a plakal. „Teta, pomôžte mi! Poreza som sa a veľmi to bolí!“ Vzlykal.

„Môj zlatý, skutočne ma to mrzí, ale ja ti teraz nemôžem pomôcť. Čakám návštevu. Nemám čas. Chod' inde!“

Chlapček smutne odišiel. Žena ešte podokončovala posledné prípravy a spokojne si sadla do kresla.

Teraz už môže Pán Ježiš prísť. Všetko je nachystané! Sedela a čakala. Hodinu, dve, tri. No host' neprichádzal. „Och, Pán Ježiš už asi nepríde. Obišiel ma. A tak perfektne som sa pripravila.“ Žena si smutne ľahla do posteľ a so sklamáním v srdci zaspala.

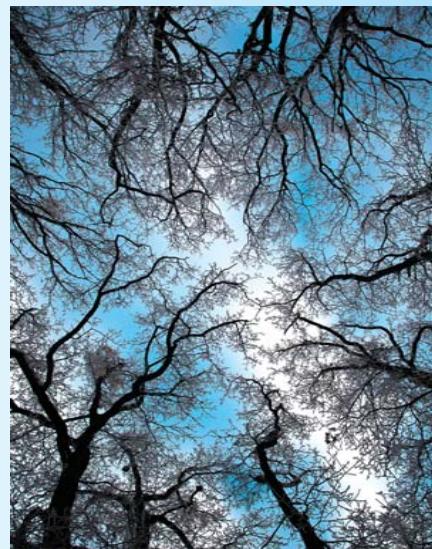
V noci mala zvláštny sen. Na ulici stretla Pána Ježiša.

„Pane, prečo si ku mne neprišiel?“ spýtala sa Ho vyčítavo. „Všetko som nachystala. Bolo upratané, navarené, celý byt som pripravila na Tvoj príchod.“

Ježiš na ňu pozrel a láskavo sa jej prihovoril: „Trikrát som stál pri tvorých dverách, trikrát som ta prosil, aby si ma vpustila dnu. Trikrát si ma odbila; nemala si pre mňa čas.“

„Och, Pane! Ja som nevedela, že si to bol TY!!! Prosím, odpust mi to. Pomôž mi, aby som v každom človeku videla Teba.“

Ježiš ju chytil za ruku. „Žena, odpušťam ti, no pamäťaj, že čo si neurobila pre jedného z mojich najmenších, to si neurobila pre mňa!!!“

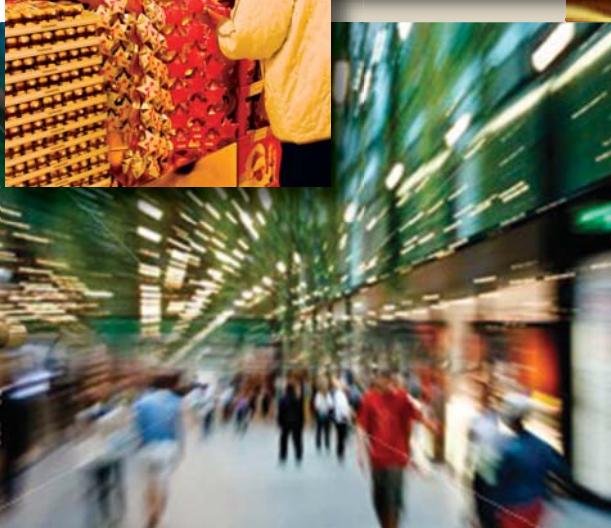

pre deti

19

*V něm byl život
a život
byl světlo lidí.
To světlo
ve tmě svítí
a tma je nepohltila.
Od Boha
byl poslan člověk
Ten přišel proto,
aby vydal svědectví
o tom světle,
aby všichni
uvěřili skrze něho.*

(J 1, 4 – 6)

Fotografie publikované v tomto čísle sú zo zdrojov:
B. Himmerová, M. Horáčková, L. Kešjar,
www.christianphotos.net
www.creativernyky.com
www.bigphoto.com